

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Видає Український Народний Союз

Рік 121, ЧИСЛО 46, П'ЯТНИЦЯ, 14 ЛИСТОПАДА 2014 РОКУ

1893

Vol. 121, No. 46, FRIDAY, NOVEMBER 14, 2014

\$2.00

Слово поранених воїнів – в Нью-Йорку

Левко Хмельковський

НЬЮ-ЙОРК. – 28 жовтня в Українському Інституті Америки відкрито фотовиставку мистця Тараса Полатайка „Війна. 11 портретів“, яка тривала до 12 листопада. У залі було виставлено фотопортрети 11 молодих чоловіків, які воювали за Україну на її східних теренах, були важко поранені в боях і тепер одужують у військовому шпиталі української столиці. Біля кожної великої за розміром світлини є радіонавушники, у яких звучать розповіді цих воїнів.

Виставку вже побачили у Києві, Одесі, Торонто, після Нью-Йорку вона побуває у Львові, Чернівцях, Отаві, Калгарі та інших містах. Мета виставки – збір пожертв на користь поранених. Власне ця мета зумовила створення виставки.

Тарас Полатайко виріс у Чернівцях, в родині художника Яреми і Вероніки Полатайків. Вчився в художній школі, директор якої Віктор Макогон прищепив йому любов до мистецтва. Потім вчився у Московській художній академії ім. Сер-

(Закінчення на стор. 9)

В Українському інституті Америки – президент інституту Данило Свістель і виконавчий директор Олена Сідлович на виставці фототворів Тараса Полатайка. (Фото: Левко Хмельковський)

Відбувся вечір, присвячений пам'яті борця за Україну Андрія Мельника

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ – 30 жовтня, в рамках осіннього семестру викладів Релігійного Товариства „Свята Софія“ та місцевого Осередку Наукового Товариства ім. Шевченка, відбувся вечір на вшанування пам'яті борця за Україну, воїна, державного діяча Андрія Мельника (1890-1964). Доповідь про життєвий шлях цього непересічного патріота свого народу виголосив Богдан Гасюк, інженер металургії, суспільний діяч, голова Шкільної Ради „Нашої Української Рідної Школи“ (1995-1998).

Полковникові А. Мельникові, за словами доповідача, довелося бути активним учасником найдраматичніших

Андрій Мельник (1890-1964).

періодів української історії. Впродовж 50 років революційних подій Першої і Другої світових воєн він завжди був там, де була потреба в людях самовідданих і відповідальних перед своїм народом.

Народився А. Мельник 12 грудня 1890 року в селі Воля Якубова на Львівщині. Основи його національної свідомості й патріотизму формувалися в рідній оселі під впливом батька, Атанасія Мельника. Рано залишився сиротою, однак, вихованням хлопця сумлінно займалися прибрані батьки. Був відмінним учнем, а згодом, вступивши в лави Українських Січових Стріль-

(Закінчення на стор. 5)

ПРОВІДНА ТЕМА ДНЯ

Кому ж послужило „перемир'я“?

Петро Часто

Наша „Свобода“ вже порушувала тему „непопулярного закону про Донбас“ (див. ч. 39 з 26 вересня). Тоді ми назвали його у м'який спосіб – „дивним“. Щоб передчасно не розпалювати критики на адресу Президента України в тяжких для нього і для всієї країни обставинах, газета свідомо обійшла увагою той факт, що Петро Порошенко не тільки був єдиним ініціатором даного законопроекту, але й використав весь свій авторитет – перед парламентськими виборами ще досить високий – щоб переконати депутатів у необхідності віддати потрібну кількість голосів за той закон. Насправді він був більш ніж дивний, бо не мав не лише широкого громадського обговорення, але навіть жодних попередніх висновків вузького кола чільних українських аналітиків та експертів.

Іншими словами, результати ухваленого 16 вересня Закону „Про особливий порядок місцевого самоврядування в окремих районах Донецької та Луганської областей“ лежать на сумнінні Президента. Саме тому відразу наступного дня група депутатів навздогін зареєструвала законопроект з вимогою скасувати вчорашній акт, ухвалений „з грубими порушеннями Конституції України і регламенту Верховної Ради“.

„Особливий порядок“, розрахований на три роки, натомість став особливим безпорядком. Доброта П. Порошенка – надання антиукраїнським бандам на сході можливості обирати владу, утримувати її за рахунок державного бюджету України, та ще й звільнити від кримінального та навіть адміністративного переслідування „осіб – учасників подій на території Донецької, Луганської областей“ – обернулася злом для України.

Але ж це можна було передбачити, а дар передбачення передусім має бути властивим провідникові держави. Не за три роки, а за неповні два місяці Донбас перетворився в щось набагато гірше, ніж Придністров'я. Принаймі, воно має з Молдовою кордон, впорядковані контрольні-пропускні пункти. Тим часом „окремі райони“ Донецької і Луганської областей – це відірвана від України, але відкрита до Росії територія, насичена російськими найманцями і російською зброєю. Тому мова не може йти ні про що інше, як тільки про окупаційну українську землю, де „особливий порядок“ засновує не Українська держава, а її вороги.

І бачимо всю безплідність „Мінського меморандуму“ про перемир'я – його дотримувалася тільки українська сторона, а не терористи. Бачимо вибори, проведені сепаратистами не 7 грудня, як передбачав згаданий закон від П. Порошенка, а 2 листопада – і вони засвідчили тільки одне: Україна втратила Донбас. З вини офіційного Києва виникла держава в дер-

(Закінчення на стор. 13)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Євродепутат критикує Україну

СТРАСБУРГ. – Депутат Європейського парламенту Мілослав Рансдорф, який був спостерігачем під час недавніх виборів до Верховної Ради України, заявив 7 листопада: „Демократія в Україні перебуває під загрозою. Факти скасування за допомогою судів результатів волевиявлення десятків тисяч українців говорять про те, що країна зупинилася на шляху досягнення стандартів європейського суспільства і європейських цінностей, які були задекларовані Україною в момент ратифікації Асоціації з Європейським союзом“. М. Рансдорф мав на увазі випадки у Дніпропетровській області, де місцева влада оскаржує в суді обрання Олега Захорольського і Вадима Нестеренка, котрі відбулися без жодних порушень. Перегляду результатів виборів за допомогою судів – пряма загроза волевиявленню народу і рухові України в європейське співтовариство, вважає М. Рансдорф. (Українські національні новини)

■ Кандидатури міністрів – теми дискусій

КИЇВ. – Під час зустрічі з журналістами і представниками бізнесу 7 листопада Віце-прем'єр-міністр Володимир Гройсман запевнив, що до нового уряду будуть призначати за публічним принципом. „Ми маємо плян дій, ним є коаліційна угода, яка містить чіткий графік реформ. В кожному напрямку є професійні критерії для людей, які претендуватимуть на посади міністрів. Будемо влаштовувати публічні дискусії. Кожен міністр має взяти на себе зобов'язання щодо реформ за принципами, які будуть визначені в коаліційній угоді“, — сказав В. Гройсман. („Дзеркало тижня“)

■ Дециця – Посол України у Польщі

ВАРШАВА. – 7 листопада колишній Міністр закордонних справ України Андрій Дециця вручив Вірчі грамоти Президентові Польщі Броніславові Коморовському. „Приступаю до праці на посаді Посла України в Польщі. Дякую всім за привітання, поради та побажання. Будемо співпрацювати тепер на українсько-польському напрямку. Слава Україні!“ – написав дипломат у своєму „Твіттері“. Під час подій під посольством Російської Федерації 14 червня в Києві А. Дециця підтримав позицію учасників антипутінського віча, заспівавши разом з усіма пісню, присвячену низьким „персональним якість“ російського президента. (Українські національні новини)

■ Меркель уважна до ситуації в Україні

БЕРЛІН. – 7 листопада Канцлер Німеччини Ангела Меркель у телефонній розмові з Президентом України Петром Порошенко висловила стурбованість свіжою інформацією щодо просування російських військ до кордону з Україною, а також у зв'язку з тривалими бойовими діями і погіршенням гуманітарної ситуації в районах, контрольованих сепаратистськими угрупованнями. „Канцлер серйозно стурбована з приводу недавніх повідомлень, в яких йдеться про нове просування російських військ на території України“, — наголошується в повідомленні прес-служби німецького керівника. (УНІАН)

■ Рада Європи підтримає Україну

БРЮСЕЛЬ. – Керівник брюссельського бюро Ради Європи Торбйорн Фройснес заявив 7 листопада, що Рада Європи сподівається до кінця року укласти з Україною новий трирічний плян дій з підтримки реформ в країні. Зокрема, за його словами, український уряд подасть новий проект конституції України на розгляд Венеціанської комісії. Крім того, в числі пріоритетів Т. Фройснес назвав „тяжке питання децентралізації“ України. „Я припускаю, що в цьому конкретному випадку Європейська хартія місцевого самоврядування, ухвалена Радою Європи та ратифікована країнами-членами, включаючи Україну, повинна бути керівним принципом того, як переорганізувати регіони і муніципалітети України“, – зазначив очільник брюссельського бюро Ради Європи. (Радіо „Свобода“)

СПРОБА УЗАГАЛЬНЕННЯ

I. Повстання. Революція. Контрреволюція

Володимир Лановий

У цьому і наступних числах пропонуємо нашим читачам тричастинну статтю відомого в Україні автора – голови Спостережної Ради Української державної іноваційної кампанії, президента Центру ринкових реформ, доктора економічних наук, академіка Української академії оригінальних ідей Володимира Ланового. Висловлені ним думки та оцінки важливі не лише з економічного, але так само і з політичного погляду, оскільки В. Лановий був активним членом Народного Руху України, відтак – членом „Нашої України“, депутатом Верховної Ради II, V і VI скликань, міністром економіки і віце-прем'єром України.

Повстання, яке почалося 30 листопада минулого року, було способом прорватися до іншого ладу, іншого життя.

На Євромайдан вийшли ті, хто потребував змін: підприємці, інтелігенція, митці, офіцери, студенти, робітники, безробітні. Ті, хто могли бути або були середньою клясою. Вийшли проти нахабного знуцання над людьми, проти зради європейських ідеалів і проти корупційних банд, які відгородилися від народу міліцейсько-беркутівськими фортецями.

Протистояння також відбувалося на іншому поверсі – між опозиційними фракціями парламенту та „регіональною“ депутатською більшістю. Проте парламентський шлях був безплідним, а переговори офіційної опозиції з Віктором Януковичем, як ми пам'ятаємо, виглядали порожнім базіканням, і перетворилися у потурання примхам донецького узурпатора.

Потрібною стала нова потуга, і повстання потребувало революційного вибуху. Без революції, яка мала зламати корупційний лад, повстання за європейські цінності могло продовжити перебування при владі В. Януковича. Ця влада поступилася б окремим вимогам повстанців, як наприклад, підписати Угоду з Євросоюзом і відіслати у відставку уряд Миколи Азарова, але залишити „пшонок“, „захарченків“ і усю системну корупцію й гноблення людей в країні.

Революція почалася після прийняття 16 січня драконівських законів, що позбавляли людей їх корінних прав. І зробили революцію не політики, парламентського перевороту не було. Банда при владі покинула державні установи і втекла під революційним тиском Майдану.

Вчора по місту розгулювали чорнороти „тітушки“, а вранці 20 лютого сотні чорносороченців з написами „Беркут“ і „Міліція“ – хто в автобусах, хто на власних ногах втікали, втягнувши голову у плечі, по Інститутській та Грушевського у напрямку Борисполя й Черкас. Вони знали, що будуть відповідати за злочини і вбивства беззбройних людей.

Усе покинули, не дуже переймаючись тим, що порушують вчорашні накази своїх розпорядників. Ніби сценарій здання Києва був заздалегідь складений і політичні посади донецьким вже не потрібні.

Загадка була розгадана, коли ми дізналися, що банда В. Януковича награвувала сотні мільярдів гривень, і вона захищалася, аби вивезти награбоване.

Не дивно, що нова більшість у Верховній Раді була дещо розгублена. Нашвидку утворений уряд не був носієм системних цілей, не мав професійної команди, не зміг швидко оволодіти механізмами державного управління. Те ж стосується й парламенту.

Наслідком були, як відомо:

- вільна втеча з країни з награбованим майном практично усього (!) складу наближених до В. Януковича керівників-злочинців;
- урядовий переворот в Криму і військово захоплення автономної республіки;
- втрата керованості внутрішніх військ і масова зрада правоохоронців на південному сході України;
- хаос у фінансово-валютній системі країни;
- тривала реформаційно-ініціативна порожнеча, та інше.

Можна сказати, що оновлена влада усі місяці після революційного вилучення повноважень з лещат В. Януковича відставала від змін у суспільстві та його вимог до влади.

Інакше не могло і бути. Влада є проекцією політичної системи, що склалася в Україні, і проти якої повстав народ. Особливістю цієї політичної системи є творення депутатських фракцій спільними діями партій та їх фінансових партнерів, серед яких є і корупціонери, і олігархи.

Склад таких партнерів різний у фракцій, які приєдналися до „регіоналів“, і у фракцій нової коаліції. Проте корупційно-олігархічний слід помічений як у старій, так і у новій парламентській більшості. Саме цей слід обтяжує дії нової влади. Саме через це виникають дивні призначення на державні посади в останні місяці, коли ми почули прізвиська і відомих корупціонерів, і найбільших олігархів. Поруч з некомпетентними популістами.

Саме інтереси грошових мішків стоять на заваді відкритим і щирим урядовим реформам, яких ми не можемо дочекатися. Інша причина – вульгарна зневага владоможців до думки та потреб простих українців. Ці потреби знаходяться на останньому місці у розрахунках політиків. Справжні цілі та аргументи рішень урядовців залишаються прихованими.

Звітності перед громадою немає, відкритих дискусій щодо законопроектів і стратегій на телебаченні не бачимо, інформація про діяльність міністерств і державних служб залишається такою ж закритою, як і за влади узурпатора. Аптеозою егоїзму політиків стало небажання депутатів парламенту прийняти новий демократичний виборний закон: для них смерті людей, що загинули за власну землю та за ідеали, нічого не варті. Лише особисті інтереси.

Не дивно, що найпалкіші революціонери не довіряли і не довіряють новому владному призову, і для демонстрації своїх прагнень хапалися за залишки майданівських наметів як за рятувальне коло.

Був під час революції ще один рівень протистояння, прихований від очей громадян. Це сутичка між когортою олігархів, підпорядкованих В. Януковичеві, та інших великих капіталовласників, які залишилися поза бортом політики і бізнесу в роки правління узурпатора.

Перші, як відомо, до революції жирували, в тому числі за рахунок привласнення підприємств і усунення з ринків представників бізнес-еліти часів Віктор Ющенко і Юлії Тимошенко. Зрозуміло, що група цих відсторонених від співпраці з попередньою владою олігархів прагне реваншу.

Вони частково підтримали революцію, не приховують ворожого ставлення до донецьких і бажують ще „тісніше“ працювати з проєвропейським урядом. Уся країна може спостерігати „війну“ між Дмитром Фірташем та Ігорем Коломойським, у якій зброєю є належні цим олігархам телеканали „Інтер“ та „1+1“.

Що цікаво, вони не можуть домовитися між собою, хоча належать до одного суспільного прошарку. Кажуть, що такі спроби з боку переможеного революцією олігарха були, але отримали відмову від опонента. Мабуть, це пов'язано з повною залежністю олігархів Партії Регіонів від відповідного кримінально-корупційного режиму. Вони вже перетнули невидиму межу, яка відділяє їх від іншої некримінальної частини нашої суспільства, в тому числі й від інших фінансових баронів.

Поза нашою загальноукраїнською увагою, яка зосереджувалася на неспіхах революції й незадоволеннях громадянського суспільства у перші місяці революції, залишилися процеси на сході України, політики і олігархи донецького клану формували загальну атмосферу неприйняття нового європейського курсу України, а також активно готували силові загопи боротьби з новим курсом. Окрім того, цим політикам і олігархам потрібно було сховище, куди вони перевезли б награбоване, і де могли б продовжувати владарювати після втрати київського престолу.

Для цього вони обрали південний схід України, де їх підтримували мешканці. Але цього було не досить. Потрібні були ще тисячі міс-

(Закінчення на стор. 13)

Посол Джефрі Паєт: „Корупція – більша загроза, ніж російські танки“

Нижче вміщуємо актуальні відповіді Посла США в Україні Джефрі Паєта на запитання кореспондентки „Української правди“ Севгіль Мусаєвої-Боровик. Дж. Паєт працює в Україні від серпня минулого року. Українцям він запам'ятався після відео-привітання до Дня Незалежності, в якому працівники Посольства співали „Червону руту“. Протягом року Дж. Паєт не один раз виявляв свою активну і щиру підтримку Україні. В інтерв'ю для київського інтернет-видання Дж. Паєт говорить про майбутнє взаємин з Росією, необхідність довготривалих реформ в Україні та про військову допомогу Америки Збройним силам України.

– У березні в одному з інтерв'ю Ви казали, що Росія має стати одним з бенефіціарів України, і що дружні взаємини між Росією та Україною є надзвичайно важливими. Чи змінилася ваша думка після фактичного вторгнення Росії в Україну?

– Це стало несподіванкою для мене і для багатьох американців – ця неймовірна агресія, вторгнення Росії до країни, з якою Росія мала б мати гарні, міцні стосунки, до країни, де Росія, власне, мала солідний обсяг того, що політологи називають „soft power“, м'яким впливом. Але Кремль вирішив піти шляхом „hard power“, брутальної сили, використовуючи методи XIX ст. і завдавши величезної шкоди Україні і українському народові.

Наш порядок денний в Україні не є антиросійським. Ми сподіваємося, що Росія знайде можливість деескалації цієї кризи і нормалізації своїх взаємин з Україною. І ми готові діяти в тому напрямку, щоб Україна перестала бути подразнюючим чинником в наших стосунках.

Але це можливо лише за умови поваги Росії до суверенного вибору українського народу. І це включає в себе повагу до того вибору, який зробив український народ, проголосувавши за Верховну Раду, що виступатиме за подальше зближення України з Європою, інтеграцію в європейські інституції.

Один з найбільш обнадійливих аспектів цих виборів є вступ на цю арену і активна участь нового покоління українських політичних лідерів, які прийшли з громадянського суспільства, з преси, і які приєдналися до цілого спектру українських політичних сил. Ці люди пішли в політику не для того, щоб захищати інтереси якихось бізнес-груп, а для того, щоб будувати кращу країну.

– Разом з тим, багато представників колишньої влади також пройшли до парламенту, і у великій мірі – за рахунок виборів в мажоритарних округах у Донецькій області. Наприклад, Юхим Звягільський став депутатом, маючи підтримку лише 1,500 осіб. Багато хто з експертів вважає що не можна було проводити вибори на Донбасі в ситуації, що склалася. Як ви гадаєте?

– Політична організація виборчої системи – це питання, яке має вирішувати сам український народ. Що стосується проведення виборів на Донбасі, то, як відзначив Президент Порошенко, для України важливе завдання – продовжувати здійснювати свій суверенітет над усією територією України.

До речі, це стосується і Криму. Сполучені Штати розглядають присутність Росії в Криму як незаконну окупацію. Ось і Президент Порошенко сказав: „Я не хочу перекидати постачання води в Крим, тому її там отримують українські громадяни“.

І саме з цієї точки зору важливо, що українська влада таки вирішила проводити і провела вибори в значній частині Донецької і Луганської областей. І голосування виборців у таких містах, як Слов'янськ, Краматорськ, Маріупіль було прямим спростуванням тієї брехливої концепції, яка видавалася кремлівською пропагандою. Звідти заявлялося, що ніхто з виборців у цих регіонах не хоче голосувати на українських виборах. А події в день виборів показали, що це неправда.

Іронія полягає в тому, що дії Росії мали наслідком послаблення позицій і результату „Опозиційного блоку“, адже якби сепаратисти на сході і їхні російські спонсори не перешкодили б голосуванню в містах Донецьку, Луганську, на інших окупованих ними територіях, то, мабуть, значна частина голосів там пішла б на користь „Опозиційного блоку“.

Очевидно, наскільки цинічними є закиди

Росії про те, що результати виборів не репрезентують виборців з усієї країни – в той час, як саме дії Росії і її ставлеників-сепаратистів перешкодили голосуванню в тих регіонах, які вони утримують.

– *Вибори в так званих Донецькій і Луганській „народних республіках“ фактично роблять ці території українським Придністров'ям. Що робити в такій ситуації?*

– Перш за все, ці вибори є незаконними. Вони не будуть визнані США чи будь-ким у міжнародному співтоваристві. Про це заявили Держсекретар Джон Кері, Прем'єр-міністр Великої Британії Дейвід Кемерон, я бачив повідомлення про те, що французький Президент Франсуа Оланд сказав те саме в своїй розмові з Президентом Петром Порошенком. Отже, міжнародне співтовариство є об'єднаним у цьому.

– *Але така сама реакція міжнародної спільноти була і на виборах у Криму, і це не завадило Росії знехтувати усіма міжнародними домовленостями та занепокоєністю керівників всіх країн та фактично анексувати Крим...*

– Різниця полягає в тому, що існують Мінські домовленості, під якими підписалася Росія. Адже Росія є однією з воюючих сторін в цьому конфлікті. Ми, США, будемо розглядати визнання Росією виборів на окупованих територіях як порушення з її боку тих зобов'язань, які вона на себе взяла згідно з Мінськими домовленостями. Якщо Росія буде дотримуватися лінії, про яку сказав Міністер закордонних справ Лавров, то вона опиниться у ще більшій ізоляції.

– *Якою буде ця ізоляція? США й Європа посилять санкції?*

– Цього я не знаю. Але ми чітко дали зрозуміти, що ми будемо підвищувати для Росії ціну її дій, якщо вона буде вперто продовжувати свою агресію на українській території. І ми також дали зрозуміти, що ми віддаємо перевагу спільним діям з європейськими партнерами в цьому аспекті.

Це одне з тих питань, де Президент Обама чи не найтісніше намагається координуватися з нашими європейськими партнерами, щоб ми виступали тут єдиним фронтом. І очевидно, що як би Росія не горіжилася, що їм це все неважливо, російська економіка зазнає суттєвих втрат від цих санкцій.

– *Якими є ці втрати? За підрахунками експертів, дія санкцій буде відчутна через шість місяців чи навіть два роки. За цей час на Донбасі може з'явитися багато нових жертв...*

– Мирний плян Президента Порошенка і Мінські домовленості були дуже потрібними, тому що завдяки цьому значно зменшилося протистояння і вбивство людей. Мені здається, що ми тут, в Києві, не зовсім собі даємо звіт в тому, наскільки трагічними були останні тижні серпня – початок вересня на Донбасі, адже буквально сотні життів були втрачені в ці дні. Принаймні це припинилося. Але тепер треба ще дуже багато зробити. Перш за все, Росії потрібно дотримати тих зобов'язань, з якими вона погодилася, підписавшись під Мінськими домовленостями.

– *Зараз складається таке враження, що Росія, можливо, втратила вплив на ЛНР і ДНР, вони не є підконтрольними. Як бути в цій ситуації?*

– Найважливіший пункт Мінських домов-

(Закінчення на стор. 14)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Відзначено діячів мистецтва і культури

КИЇВ. – 7 листопада Президент України Петро Порошенко підписав указ „Про відзначення державними нагородами України з нагоди Всеукраїнського дня працівників культури та майстрів народного мистецтва“. Відповідно до указу провідник держави присвоїв звання „Заслужений діяч мистецтв України“, Владиславові Троїцькому - художньому керівникові і директорів Центру сучасного мистецтва „Дах“. Водночас Президент нагородив низку діячів мистецтва та культури орденом „За заслуги“ III ступеня, орденом Княгині Ольги III ступеня, а також присвоїв почесні звання: „Народний артист України“, „Заслужений артист України“, „Заслужений діяч мистецтв України“, „Заслужений майстер народної творчості України“, „Заслужений працівник культури України“, „Заслужений художник України“. (Українські національні новини)

Нові лавреати Шевченківської нагороди

КИЇВ. – 7 листопада Президент України Петро Порошенко підписав указ „Про присудження Національної премії України імені Тараса Шевченка“, яким встановив на 2014 рік розмір Національної премії України імені Тараса Шевченка – 260 тис. грн. кожна. Лавреатами Національної премії України імені Тараса Шевченка 2014 року стали: члени групи виконавців і постановників опери Ріхарда Вагнера „Летючий голяндець“ в Донецькому національному академічному театрі опери та балету імені Анатолія Солов'яненка: Василь Василенков, Марія Курочка, Людмила Стрельцова, Василь Рябенський (помертно), Тетяна Плеханова; Ірина Гаюк – за книгу „Ілюстрована енциклопедія вірменської культури в Україні“; Мирослав Дочинець — за романи „Криничар. Діарію найбагатшого чоловіка Мукачівської домінії“ та „Горянин. Води Господніх русел“; Любомир Медвідь – за цикл живописних творів „Ремінісценції“; Людмила Монастирська – за вокальні партії в оперних виставах. („Дзеркало тижня“)

За тісну українсько-турецьку співпрацю

КИЇВ. – 10 листопада міністри закордонних справ України і Туреччини під час засідання групи стратегічного планування обговорили програму українсько-турецької зустрічі на вищому рівні. Про це на прес-конференції повідомив Міністер закордонних справ України Павло Клімкін. Міністер закордонних справ Туреччини Мевлют Чавушоглу зазначив, що зустріч на вищому рівні запланована на перший квартал 2015 року. П. Клімкін додав, що на теперішній зустрічі також обговорювалися питання створення зони вільної торгівлі між Україною та Туреччиною, та партнерство України і Туреччини в рамках Організації безпеки та співробітництва в Європі й інших міжнародних організацій. („Кореспондент“)

Німеччина допомагає переселенцям

КИЇВ. – Голова Державної служби з надзвичайних ситуацій Сергій Бочковський повідомив 10 листопада, що в Харківській, Запорізькій та Дніпропетровській областях готують відповідні місця для розгортання станціонарних транзитних містечок з будинків модульного типу для переселенців з зони бойових дій на сході країни. Регіональні штаби, створені у кожній області України спільно з представниками місцевої влади, шукають додаткові приміщення для розміщення громадян. Вже визначено 1,076 об'єктів різних форм власності, у яких можливе розміщення 15,122 внутрішньо переміщених осіб. Модульні будинки для переселенців надав уряд Німеччини. До монтажу будиночків залучатимуться німецькі інженери, підрядні будівельні організації. Для переселенців облаштують селища, куди підведуть воду, електроенергію, каналізацію. Обігріватися будиночки будуть електроопаленням, а готувати їжу його жителі будуть на електроплитах. Завершити будівництво селищ плянують до кінця грудня, щоб його нові мешканці змогли зустріти там Новий рік. (УНІАН)

АМЕРИКА І СВІТ

■ Присутність США в Іраку дещо зростає

ВАШІНГТОН. – 8 листопада Президент Барак Обама дозволив послати до Іраку 1,500 американських військовиків. Ця група має своїм головним обов'язком допомогти місцевій армії і курдським повстанцям, котрі протистоять екстремістському угрупованню „Іслямська держава“. З цієї групою прибудуть також радники, щоб допомогти іракським військовим планувати операції, а також інструктори, які вишколюватимуть іракських і курдських воєнків на військових базах в різних районах країни. Коли згадана група протягом найближчих тижнів прибуде до Іраку, загальна кількість американських військових в цій країні становитиме 2,900 осіб. Бойовики „Іслямської держави“ ще влітку захопили значні території на півночі і заході Іраку, а також частину території Сирії. Почавши від серпня, сили міжнародної коаліції завдають ударів з повітря, щоб зупинити наступ ісламістів. (Bi-Bi-Ci)

■ „Родинний слід“ Газпрому

БРЮСЕЛЬ. – 3 початком листопада на поверхню європейської суспільної думки сплив неприємний факт, що Кетрін Рей, речниця Верховного представника Європейського союзу з питань зовнішньої політики Федеріки Моґеріні, є дружиною Томаса Бароса-Тастетса – лобіста „Газпрому“, російського газового монополіста. Крім цього, журналісти бачили його в товаристві Міністра енергетики Росії Олександра Новака в Брюсселі 29 жовтня під час тристоронніх газових переговорів. Марґатітіс Шінас, речник президента Єврокомісії, коментуючи цю інформацію, зазначив, що К. Рей поінформувала ЄС про професійну діяльність чоловіка, в тому числі про його співпрацю з „Газпромом“. За його словам, Ф. Моґеріні „була залучена до процесу обрання Рей, але не висувала її“, а по-друге, К. Рей опікується питаннями взаємин з Африкою, Латинською Америкою та країнами Перської затоки, за європейські країни відповідає інша речниця – Мая Коцьянчич. (Радіо „Свобода“)

■ Загроза для Путіна – середня кляса

МОСКВА. – 7 листопада політичний оглядач журналу „Forbes“ Анна Борщевська написала в цьому журналі, що в Росії вже є всі передумови економічної катастрофи: санкції Заходу, значне зменшення цін на нафту і при цьому дуже високі соціальні виплати і корупція. „Підтримка Путіна традиційно опирається на найнижчі верстви населення. В свою чергу, середня кляса, яка складається з освічених еліт, становить для нього загрозу. Аби середня кляса була задоволена владою, держава виплачує штучно завищені платні і роздає інші пільги. Але щойно в уряді не буде за рахунок чого забезпечувати ці бонуси через падіння цін на нафту, не виключено, що саме ця група припинить підтримувати Путіна“, – йдеться в статті. На думку авторки, Заході варто спробувати вплинути на цю верству населення, щоб відвести країну від диктатури і дати російській демократії другий шанс. Якщо ж середня кляса Росії не прийме демократію за модель розвитку країни, тоді є небезпека, що ця кляса замінить В. Путіна іншими радикалами – такими, як, наприклад, Дмитро Рогозін чи Володимир Жириновський. („Дзеркало тижня“)

■ Бізнесмени – в боротьбі проти Еболи

ЖЕНЕВА. – Згідно з даними оприлюдненого 8 листопада звіту Світової організації охорони здоров'я, жертвами лихоманки Ебола вже стали майже 5,000 осіб. Й аж тепер бізнесмени з Африки погодились пожертвувати гроші на загальну суму в 30 млн. дол. на боротьбу з епідемією Еболи. Гроші, які жертвують бізнесмени, надійдуть до Африканського банку розвитку. Їх спрямують на платні для медичних працівників у Гвінеї, Ліберії та Сьєрра-Леоне. Рішення про виділення допомоги африканські бізнесмени ухвалили під час зустрічі в столиці Ефіопії Аддіс-Абебі. Зараження тяжкою хворобою зафіксоване в 13,241 випадках – в основному в країнах західної Африки. Наразі найбільше від Еболи потерпає Сьєрра-Леоне. (Радіо „Свобода“)

ТОЧКА ЗОРУ

Темний бік парламенту

У нижче вміщеній статті політичний оглядач журналу „Український тиждень“ ОЛЕКСАНДЕР КРАМАР висловлює припущення, що майже половина депутатів нового парламенту, обраєні в одномандатних округах, блокуватиме впровадження реформ і зосереджуватиметься на лобізації власних бізнес-інтересів.

Результати попереднього підрахунку голосів у мажоритарних округах, що доступні на офіційному сайті Центральної виборчої комісії, дають змогу підбити перші підсумки обрання майже половини депутатів.

Від проєвропейських політичних сил до парламенту потрапили 69 висуванців „Блоку Петра Порошенка“ (БПП), 18 – „Народного фронту“, 11 націоналістів (сім – від Всеукраїнського об'єднання „Свобода“, два – від „Правого сектору“, два – від Конгресу українських націоналістів), чотири – від „Батьківщини“ Юлії Тимошенко (два висуванці цієї політичної сили і ще два самовисуванці), два – Української національної партії, один – „Самопоміч“.

На заході та в центрі до Верховної Ради за мажоритаркою потрапило щонайменше 10 учасників Антитерористичної операції. Частину з них висунули „Народний фронт“ (трьох обраних мажоритарників у Львівській, Івано-Франківській та Рівненській областях) і БПП (двоє в Тернопільській і Черкаській). Решта йшли самовисуванцями, свідомо дистанціювавшись від партійних брендів. Наразі їхня фракційна належність у майбутньому парламенті мало прогнозована, хоча більшість з них, вочевидь, поповнять ті чи інші об'єднання. Зокрема лави вже анонсованої групи націоналістів.

Прошли до Верховної Ради представники великого бізнесу регіонального масштабу, які наразі декларують підтримку проєвропейського курсу: на Закарпатті четверо з шести мажоритарників – члени „Єдиного центру“ з родини тамтешнього экс-очільника області та мультимільонера Віктора Балогі, на Волині – троє з п'яти з групи волинського мультимільонера Ігоря Єремєєва, на Полтавщині – місцевий олігарх Костянтин Жеваго, на Донеччині – колишній голова тамтешньої Обласної держадміністрації та співвласник корпорації „ІСД“ Сергій Тарута, на Дніпропетровщині – близький до нинішнього керівника області Ігоря Коломойського Борис Філатов, на Львівщині – Дмитро Добродімов, генеральний директор медіа-голдінгу „ZIK“, що контролюється західноукраїнським мультимільонером родом з Дніпропетровщини Петром Димінським, на Івано-Франківщині – член партії „Воля“, підприємець Юрій Дерев'яно. Його підприємство „Енерготехнології“ нещодавно виступило співзасновником благодійної організації „Фонд підтримки вітрильного спорту“ разом з банком „ТК Кредит“ одіозного служки Віктора Януковича Юрія Іванюченка.

Як серед висуванців політичних сил, так і серед самовисуванців цього разу чимало представників аграрного лобі, які потрапили до Верховної Ради фактично від усіх регіонів. Загалом на агробізнесі зав'язані щонайменше 25 з 198 обраних у мажоритарних округах депутатів. Найбільше їх у Вінницькій, Чернігівській та Миколаївській областях (по три в кожній) та Черкаській (два). Утім, попри вихід аграрно-промислового комплексу на перші ролі в українській економіці та експорті, аграрії наразі все ще не є організованою та належним чином оформленою політичною силою. На цих перегонах претензію на їхнє представництво висунула нова партія „Заступ“ экс-голови Секретаріату Віктора Ющенка Віри Ульянченко, яка в деяких округах навіть здобула 10-16 відс. голосів, однак, загалом по країні виборчий бар'єр так і не пододала. Тож у Раді її репрезентуватиме лише один мажоритарник з Чернігівщини Валерій Давиденко (208-ий округ). Натомість найбільше аграріїв пройшло до законодавчого органу як висуванці БПП (10), один – від „Свободи“, решта – самовисуванці. Однак, формування ними окремої депутатської групи є мало ймовірним через різні політичні орієнтації: дехто вже заявив про бажання приєднатися до фракції БПП, інші близькі до керівництва „Опозиційного блоку“.

Водночас з визначенням політичної та особливо партійної орієнтації низки мажоритарників є проблеми. Адже будучи в минулому або й досі членами чи висуванцями одних політичних сил,

на цих виборах вони йшли самовисуванцями. Причому це стосується не лише экс-регіоналів, які намагалися максимально дистанціюватися від скомпрометованого бренду Партії Регіонів навіть на півдні та сході, а й низки проєвропейських політичних сил, що почасти зумовлено невисокою популярністю певної політичної сили в регіоні їх кандидатування, інколи бажанням зберегти „свободу рук“ у новому парламенті.

Приміром, у Києві двоє з чотирьох обраних до Верховної Ради націоналістів є самовисуванцями (керівник інформаційного відділу „Правого сектору“ Борислав Береза та керівник організації „Патріот України“, командир полку „Азов“ Андрій Білецький). На Черкащині до парламенту як самовисуванець пройшов „свободівець“ Сергій Рудик. На Хмельниччині та Дніпропетровщині – представники „Батьківщини“. Деякі з них, як-от мер Хмельницька Сергій Мельник, який раніше належав до „Батьківщини“, уже анонсований як член фракції БПП. Подібні приклади цілком можуть бути і в інших регіонах, адже в президентському блоці повідомили про бажання приєднатися до них 15-18 самовисуванців. Не виключено, що така ж ситуація може бути й поміж інших учасників коаліції – „Самопоміч“ та „Народного фронту“, адже ці політсили уже зійшлися на тому, що до створюваної ними більшості можуть входити лише фракції, а не окремі депутати.

Малоймовірно, що найближчим часом відбуватимуться міграції між фракціями проєвропейських політичних сил тих мажоритарників, які були висунуті певною партією. На заваді цьому якийсь час стоятиме негативне ставлення суспільства до тушок і прихильників політичної корупції. Однак, у майбутньому, особливо в разі заострення публічного чи прихованого протистояння між прем'єром і главою держави, такого сценарію виключати не можна. Врешті, в останні роки президентства В. Януковича поширилося таке негативне явище, як голосування частини депутатів опозиційних фракцій в унісон з фракціями-опонентами. Це робилося без виходу з фракції, тож ризики повторення цього в нинішній Верховній Раді існують.

Порівняно з попередніми парламентськими виборами результати цього річних переговорів вирізняють значно більші здобутки проєвропейських висуванців сил у південних та східних регіонах, де вони дістали принаймні 28 мандатів: насамперед на Миколаївщині та Херсонщині (10 з 11), а також Дніпропетровщині (дев'ять з 17) та у Запорізькій області (чотири із дев'ять). Одним двома мажоритарниками від проєвропейських політичних сил будуть представлені й Донеччина, Харківщина та Одещина.

Помітний успіх націоналістів у центральній та східній Україні на тлі їхньої розгромної поразки в більшості округів раніше електорально базових для них західних областей України. Передусім це стало наслідком програшу деяких знакових депутатів від „Свободи“, які не лише втратили округи, де 2012 року здобули переконливу перемогу, а й навіть поступилися другим місцем: за бортом парламенту лишилися брат провідника „Свободи“ Олега Тягнибока Андрій, Ірина Фаріон, Ірина Сех, Олексій Кайда, Євген Мельник.

У результаті на заході України було обрано лише двох висуванців від „Свободи“ та стільки ж від КУН. Натомість у центральній Україні пройшли п'ятеро свободівців та двоє інших націоналістів. Тільки в Києві націоналісти здобули чотири з 13 мандатів. Провідник „Правого сектору“ Дмитро Ярош переміг в окрузі на Дніпропетровщині. Також у столиці було зафіксовано найвищий по країні рівень підтримки „Правого сектору“ (3.3 відс.) та один з найвищих – „Свободи“ (7.1 відс., що більше, ніж на Львівщині).

Мажоритарка з надлишком „компенсувала“ проросійським силам і колишнім регіоналам нижчу явку в південно-східних регіонах, підвищивши рівень їхнього представництва в парла-

(Закінчення на стор. 15)

Вшановано пам'ять героїв визвольних змагань

ЛУБНИ, Полтавська область. – 31 жовтня в музичній школі представлено спогади випускника чоловічої гімназії, члена Революційної української партії Павла Крата „Крізь павутиння змосковщення”. У книжці 12 розділів присвячено Лубнам кінця 1890-их років та початку ХХ ст. Друга частина видання – матеріали до біографії генерала-поручника Армії Української Народної Республіки Михайла Крата, членів родини Кратів, учасників Визвольної боротьби Миколи, Олександра, Василя й Олександри Палієнків, Євдокії Крат, Павла Терещенка, а також спогади М. Крата про бойових побратимів. У книжці оприлюднено поезії П. Крата, його поему „Січинський у неволі”, нариси Романа Ковалю „Доля Павла Крата” і „Генерал-лицар Михайло Крат”.

У презентації взяли участь гості з Києва – автор-упорядник Р. Коваль, кобзар Тарас Силенко, народний депутат України Юрій Бублик, письменники Олександр Міщенко, Раїса Плотникова, Наталія Баклай, Олексій Неживий, Олександр Печора, поет Анатолій Устименко та інші. Розповідала про книжку директор краєзнавчого музею Тамара Дяченко, а завідувач денного відділення Лубенського лісотехнічного технікуму Сергій Омельченко нагадав, що першим директором і творцем цього закладу був батько П. Крата – Георгій Крат. Упродовж вечора звучали бандури Тараса Силенка і Віталія Мороза та баян восьмикласника Тимофія Іллюхіна. Чоловічий ансамбль при районному будинку культури (керівник Віктор Гриша) виконав стрілецьку пісню „Повітря вітер степовий”. Організували вечір голова Лубенського медіа-клубу Володимир Безчас-

ний та Андрій Трегуб.

1 листопада на старому цвинтарі міста Боярки, Київська область, вшановано могили Січових стрільців – покладено квіти, відслужили Панахиду священники Української Православної Церкви Київського патріархату, а кобзар Т. Силенко заспівав „Ой у лузі червона калина”, яку підхопила чисельна громада. На приміщенні міського будинку культури було відкрито і освячено меморіальну дошку на честь отамана Марка Шляхового-„Кармелюка” (скульптор Олександр Михайлицький). Його ім'я повернув українському народові Р. Коваль, який 15 років тому видав „Спогади повстанця” (з допомогою історика Віктора Пилипенка), а згодом перевидав у книжці „Так творилося українське військо” (видавець Ростислав Мартинюк). Співали кобзарі Т. Силенко і Тарас Компаніченко та провідник гурту „Тінь Сонця” Сергій Василюк. Міський голова Тарас Добрівський вручив грамоти-подяки журналістові Андрієві Ковальову, Т. Компаніченкові, Р. Ковалеві та меценатам, завдяки яким було створено меморіальну дошку.

5 листопада в селі Щербанівці, Київська область, відбулося урочисте відкриття пам'ятного знаку на могилі повстанця Панааса Пустового (скульптор Михайло Горловий) та покладання квітів до меморіалу козакам і старшинам Щербанівської сотні Дніпровської повстанської дивізії отамана Зеленого (скульптор М. Горловий, архітектор Кий Данилейко). Біля меморіалу школярі Трипільської школи висадили дубовий гай.

Історичний клуб „Холодний Яр”

на еміграції, в Галичині, він і Є. Коновалець засновують Українську Військову Організацію (УВО), предтечу ОУН. Відтак А. Мельник став крайовим комендантом УВО.

У квітні 1924 року А. Мельник був заарештований і чотири роки провів у польській в'язниці. Згодом, після трагічної загибелі першого голови ОУН полковника Є. Коновальця, саме А. Мельникові довелося очолити організацію, як цього бажав Є. Коновалець. Як голова ОУН, А. Мельник користувався великим авторитетом.

Справжнім випробуванням для нього стали події в Карпатській Україні 1939 року. Постанова Карпато-Української держави вимагала адекватної постави ОУН та її нового голови А. Мельника. З початком Другої світової війни виникли умови для активнішої діяльності ОУН в Україні. Однак, розбіжності в оцінках політичної ситуації спричинилися до розколу ОУН. У роки німецької окупації України А. Мельник перебував спочатку під домашнім арештом, а з лютого 1944 року був ув'язнений в концтаборі Заксенгаузен. Проте його ув'язнення не вплинуло на активність ОУН. Після поразки національно-визвольних змагань А. Мельник доклав чимало зусиль, щоб згуртувати розрізнені політичні формації за кордоном. Його зусиллями світове українство об'єдналося у Світовому Конгресі Вільних Українців як у понадпартійній інституції, що упродовж тривалого часу репрезентувала інтереси українства, змагаючи до соборності й національної солідарності, допомагаючи силам спротиву в Україні.

Помер полковник А. Мельник 1 листопада 1964 року у Клерво, Люксембург, де і похований.

На завершення Б. Гасюк зачитував спогади сучасників А. Мельника – Олега Ольжича та Олега Штуля, які підкреслили шляхетність духу, пошану до співбесідника, відданість справі і християнський світогляд цього визначного діяча українського визвольного руху.

Товариство „Свята Софія“ США

Уточнення

Уточнюємо неправильно поданий у Свободі з 7 листопада, ч. 45, результат, з яким пробігла марафонську дистанцію Адріана Малон. Насправді вислід значно вищий, з огляду на важливість навіть кожної секунди, ніж ми подали: 4 години, 13 хвилин і 22 секунди. – **Редакція**

АМЕРИКА І СВІТ

„Містралі“ можуть відкупити інші

ВАШІНГТОН. – 7 листопада група американських конгресменів звернулася до Генерального секретаря НАТО з закликом викупити у Франції два модерні військові кораблі „Містраль”, призначені для продажу армії Росії. „Усвідомлюючи той фінансовий тягар, який може спіткати Францію, якщо вона справедливо відмовиться від передання кораблів Росії, ми знову закликаємо НАТО купити або взяти їх в оренду для спільного використання”, – мовиться в листі восьми членів Палати представників США на адресу керівника Альянсу Єнса Столтенберга. На думку конгресменів, купівля „Містралів” для НАТО показала б Володимирові Путінові, що Альянс не має наміру „терпіти або заохочувати його небезпечні дії в Європі”. Серед законодавців, що підписали лист, – голова Комітету у закордонних справах Палати представників Еліот Енґел і керівник делегації США в Парляментській Асамблеї НАТО Майкл Тірнер. (Bi-Bi-Ci)

Україна має право на збройну відсіч

БЕРЛІН. – Президент Естонії Томас Гендрік Ільвес в інтерв'ю для німецького видання „Der Tagesspiegel” висловив переконання, що Росія відважилася зруйнувати порядок в Європі після Другої світової війни тільки тому, що Європейський союз не покарав її за анексію Криму. „Росія зруйнувала європейську систему безпеки. Але багато держав не усвідомили всієї серйозності ситуації. Замість того, щоб дати адекватну відповідь, почалася суперечка, кого з росіян включити в список санкцій”, – сказав Т. Ільвес. На його погляд, Європа наразі повернулася до часів анексії Судетської області Чехословаччини, коли можна було відбирати в інших країн території через етнічну належність їхніх мешканців. „Ми перебуваємо в значно більшій біді, ніж визнаємо. І коли хтось говорить, що час ослабити санкції, бо Путін послабив тон, то це значить, що хтось не розуміє ситуації. Ми не повинні погодитися на руйнування основи безпеки через пару евро”, – вважає естонський провідник. („Кореспондент”)

Нові горизонти для інтернету

НЮ-ЙОРК. – 8 листопада газета „The Wall Street Journal” повідомила, що відомий американський підприємець Елон Маск, який заснував компанію з виробництва електромобілів „Tesla” і космічну корпорацію „SpaceX” плянує послати на навколосезну орбіту близько 700 невеликих телекомунікаційних супутників, які забезпечуватимуть доступ до Інтернету по всьому світі. Цей проект плянується здійснити спільно з колишнім топ-менеджером „Google” Грегом Вайлером, який має досвід праці у супутниковій галузі. Партнери розраховують відсилати в космос апарати вагою не більше 113 кілограмів, що в два рази менше ваги найменших телекомунікаційних супутників, які працюють зараз на орбіті. Крім того, очікується, що ці апарати будуть набагато дешевші від нинішніх аналогів: їх вартість не буде перевищувати 1 млн. дол. Інвестиції в проєкт повинні скласти близько 1 млрд. дол. США. (Українські національні новини)

На Єлизавету II готувався замах

ЛОНДОН. – 8 листопада британська поліція запобігла замаху на життя Королеви Єлизавети II – під час Фестивалю пам'яті Королівського британського легіону. За даними правоохоронних органів, замах готували ісламісти, які плянували напасти на неї в Альберт-голі і завдати ножових поранень, але не виключено, що в них була і вогнепальна зброя. Внаслідок проведеної операції поліція затримала чотирьох осіб віком від 19 до 27 років, а також провела кілька рейдів в західній частині Лондону, де заарештувала ще декількох підозрюваних осіб. Як заявили у поліції, в операції брали участь бійці контртерористичного підрозділу та кілька спецслужб. Чи були пов'язані підозрювані з терористичним угрупованням „Ісламська держава”, не повідомляється. Відомо, що раніше у пресі з'являлась інформація, що ісламісти, які воюють в Іраку і Сирії, плянують організувати теракти в Європі та США. (Українські національні новини)

Відбувся вечір...

(Закінчення зі стор. 1)

Доповідає Богдан Гасюк. (Фото: Стефан Фартушок)

ців, А. Мельник виявив неабиякий талант військового організатора і невдовзі очолив сотню стрільців УСС.

У бою за Бережани на горі Лисоня А. Мельник потрапив у російський полон та був інтернований до селища Дубовиці під Царицином. У концтаборі над Волгою він познайомився з Євгеном Коновальцем. Коли у 1917 році в Києві загорівся вогонь української революції, А. Мельник і Є. Коновалець втекли з полону і включилися у боротьбу за відродження Української національної держави. Так зародилася довголітня приязнь та співпраця між цими видатними борцями за незалежність України. Вони наполегливо розбудовували українську військову силу, оскільки були переконані, що здобути й утримати державність можна тільки за наявності боєздатної, вишколеної професійно й патріотично армії.

Після поразки Української Народної Республіки А. Мельник знайшов у собі сили не втратити оптимізм і віру в Українську державу. Уже

Надія на коаліцію

Не тільки в Україні, але в усіх інших державах якість парламенту, ефективність його законодавчої діяльності залежить передусім від якості і ефективності коаліційної депутатської більшості. Висліди позачергових парламентських виборів в Україні, спонуканих Революцією гідності і гострою потребою очищення владної системи, дають усі підстави сподіватися на створення продуктивної демократичної, проукраїнської і проєвропейської депутатської більшості.

Найлегше це вдалося б здійснити, якби одна з політичних сил, найпрогресивніша і найавторитетніша, одержала 226 депутатських мандатів, необхідних для ухвалення законопроектів. Але так добре не є. Натомість бачимо в Україні клясичну ситуацію, коли обрані від різних партій депутати мусять знаходити консенсус у формі коаліційної угоди. А ця „клясика“, перш ніж вивести на ясну дорогу, неминуче пов'язана з конкуренцією, з тертями і конфліктами.

Отже, основу коаліції у Верховній Раді VIII скликання складуть депутати від партій „Блок Петра Порошенка“, „Народний фронт“ і „Самопоміч“. Вони вже узгодили між собою три важливі умови: до коаліції можуть належати лише фракції, а не окремі депутати; поза коаліцією залишається кожен з обранців, хто 16 січня голосував за так звані „диктаторські закони“; першим завданням нової коаліції буде голосування за виборчий закон, котрий передбачатиме пропорційну систему і відкриті партійні списки.

І все ж ускладнень, суперечностей і критики з боку дуже уважного громадянського суспільства не уникнути. Скажімо, експерти скептично оцінюють ці перші домовлення трійки, оскільки про коаліцію серйозно можна говорити лише після створення фракцій. По-друге, не всім сподобалося, що першим свій проєкт коаліційної угоди оприлюднив – і то на третій день після виборів – „Блок Петра Порошенка“ – це сприйнялося, нібито Президент поспішно претендує на вирішальні важелі впливу в країні, котра вже є парламентсько-президентською, тобто в ній на перші ролі виходить прем'єр. Тим більше, що партія Президента за партійними списками дещо поступилася „Фронтіві змін“ Прем'єра Арсенія Яценюка.

Але чи це підстава очікувати суперництва між ними? Ні. Обидва провідники в більшій мірі з'єднані – принаймні це впливає з їхніх офіційних заяв і публічних заповідей – своїми проєвропейськими програмами дій і необхідністю створення такого ж проєвропейського та реформаторського уряду, ніж роз'єднані вузькопартійними інтересами. Однак, коли перші особи української політики так і залишаються партійними політиками, а не державотворцями, Україну чекатимуть тяжко передбачувані, але напевно радикальні зміни, котрі йтимуть від найактивнішої і найвідповідальнішої за долю країни частини суспільства.

Надія на конструктивність тандему „Прем'єр-Президент“ покищо зберігається, гарантією тут може стати парламентська коаліція, якщо вона вбере в себе представників усіх проукраїнських політичних сил, включно з Радикальною партією Олега Ляшка і „Батьківщиною“ Юлії Тимошенко. Тоді дуже можливо, що коаліція матиме не просто законодавчу, але винятково важливу конституційну більшість – 300 депутатських голосів. Все з'ясується на початку грудня, коли Верховна Рада VIII скликання збереться на своє перше сесійне засідання.

ІСТОРІЯ

Пам'ятник Тарасові Шевченкові у Вашингтоні ініціював УНСоюз

У день відкриття пам'ятника Тарасові Шевченкові у Вашингтоні промовляє Президент Двайт Айзенгавер. (Фото: Ярослав Ликтей)

Ярослав Ликтей

Україна та волелюбний народ по цілому світі цього року святкують 200-ліття з дня народження Тараса Шевченка. Пів століття тому святкування в 150-ліття Т. Шевченка були вельми цікаві.

Наукове товариство ім. Шевченка в Америці, засноване в Пенсильванії 1898 року, хотіло збудувати пам'ятник Т. Шевченкові в США, однак, ці бажання не увінчались успіхом. Ініціатива спорудження пам'ятника Т. Шевченкові знову вийшла від Українського Народного Союзу (УНС) ще 1956 року, а Український Конгресовий Комітет Америки (УККА) з ініціативи свого президента д-ра Лева Добрянського заснував у 1960 році Комітет пам'ятника Шевченкові (КПШ). Цього ж року було оголошено конкурс на пам'ятник Т. Шевченкові.

Головою КПШ був д-р Роман Смаль-Стоцький, президент НТШ в Америці і президент Світової ради НТШ. Його заступниками були вельми активний і впливовий д-р Л. Добрянський і проф. Олександр Архімович, Йосиф Лисогір – еگزективний директор КПШ і головний передсідник УНСоюзу, д-р Ярослав Падох був секретарем та Ігнатій Білінський касиром. Членами побудови пам'ятника були 50 організацій і установ. Кур'єром прогресу будови пам'ятника стала „Свобода“.

Спорудження пам'ятника Т. Шевченкові в столиці США підтримували президент США Гарі Труман, Джон Кенеді, Ліндон Джонсон і Двайт-Дейвид Айзенгавер. Президентом США тоді був Л. Джонсон. До почесного комітету побудови пам'ятника належало 16 сенаторів, 69 конгресменів, губернатори штатів, посадники американських міст, діячі науки, культури та мистецтва. Праця тривала вісім років. Ця подія об'єднала наші організації, релігійні конфесії, політичні партії та всю українську громаду.

Американські українці хотіли, щоб пам'ятник відкрив 34-ий Президент США Д. Айзенгавер (Айк). Він народився 14 жовтня 1890 року, в Денісоні, Техас, закінчив Військову академію 1915 року і наступного року одружився з Мері (Меймі)-Дженіва Давд (в них було два сини, однак один помер ще дитиною). Від 1943 року, під час Другої світової війни, командував

американським військом в Європі. Наступного року став Верховним головнокомандувачем експедиційних сил при десантуванні союзних військ у Нормандії. 1952 року він був вибраний Президентом США.

27 червня 1964 року у Вашингтоні відбулося відкриття пам'ятника Т. Шевченкові, на яке прибули 100 тис. українців і гостей з США, Канади та інших країн, де лише жили українці, крім України. Представники уряду США та посли закордонних держав прийшли вшанувати Т. Шевченка, борця за волю України та всіх волелюбних народів.

Відкриваючи пам'ятник, Президент Д. Айзенгавер сказав: „Безупинною працею та при Божій допомозі одного дня настане нова доба, доба загального миру з волею і справедливістю для всіх“. Після завершення церемонії Д. Айзенгавер ще пішов до людей і своєю поведінкою підкорив присутніх. Він підійшов до мене і потиснув мені руку. Зі мною були ветерани. Довідавшись, що ми ветерани Корейської та Другої світової воєн, він сказав, що „ми боролись за свободу й Україна буде вільною, – так, як хотів Шевченко“. Присутні скандували: „I like Ike“, він усміхався і вітався з іншими українцями. Пам'ятник Т. Шевченкові долучився до славних пам'ятників столиці та прикрасив її.

Святкування було завершено величавим бенкетом, який відбувся в „Нешенел Гард Арморі“. За столами було 3,500 осіб. Головним ведучим був Й. Лисогір, а його заступниками д-р Я. Падох та І. Білінський. На бенкеті виступали американські сенатори і конгресмени, українські провідники та діячі культури з США, Канади та інших країн, а між ними голівудський актор Джек Паленс (Палагнюк) і Василь Шуст – артист бродвейських театрів в Нью-Йорку. Увечері відбувся величавий концерт, де виступали найкращі українські колективи, включно з Капелею бандуристів ім. Шевченка.

Т. Шевченко – борець за волю України, і варто знову читати його твори та любити Україну так, як він її любив. Він захоплювався американським борцем за свободу, Президентом Джорджом Вашингтоном, а тепер настає час, щоб у вільній і незалежній Україні, в Києві, був збудований пам'ятник Дж. Вашингтонові.

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич

Редактори: Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800

E-mail: svoboda@svoboda-news.com

Fax (973) 644-9510

Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:

Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата: \$90.00 на рік, \$50.00 на півроку.

Для членів УНСоюзу – \$80.00 на рік, \$45.00 на півроку.

Електронна версія (www.svoboda-news.com) – \$40.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністрація / Оголошення	Володимир Гончарик ☎ (973) 292-9800 x 3040 Fax (973) 644-9510 E-mail adukr@optonline.net
Передплата	Володимир Гончарик ☎ (973) 292-9800 x 3040 E-mail subscription@svoboda-news.com

Думки, висловлені в матеріялах, підписаних конкретним автором, не конче віддзеркалюють позицію редакції тижневика „Свобода“ або її видавця.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Створюємо українську бібліотеку Шахрайство замість люстрації

Шановні брати-українці! Звертається до вас дирекція Літинського музею ім. Устима Кармалюка, що на Вінничині. Зараз Україна переживає складний період своєї історії. Події останнього року сколихнули суспільство і пробудили українську націю. Це особливо відчутно і у нас, на Вінничині, яка ще недавно перебувала у полоні комуністичної облуди. Зараз наш народ, особливо молодь, шукає правдиву історію України, прагне знати правду про своє минуле. Тому керівництво музею разом з представниками патріотичних партій та краєзнавців вирішила створити бібліотеку патріотичної та історичної літератури на базі музею, щоб всі бажаючі змогли безкоштовно прочитати правдиву історичну чи художню книгу.

На жаль, придбати потрібні книги ми не можемо через відсутність фондів. Музей сам ледь виживає завдяки ентузіазмові місцевих патріотів та краєзнавців.

Ми звертаємось до всіх українців, кому дорога рідна земля і хто не байдужий до проблем відродження нації. Просимо, подаруйте для нашої бібліотеки історичні та художні книги.

Нам дуже потрібні твори Тараса Шевченка, Івана Франка, Лесі Українки та інших письменників. Потрібні історичні книги Михайла Грушевського, Дмитра Яворницького, а особливо про національно-визвольний рух ОУН та УПА, Січових Стрільців, Дивізії „Галичина“, шістдесятників. Для нас кожна книга – це безцінний дар!

Книги просимо висилати на адресу: Літинський краєзнавчий музей ім. У. Кармалюка, вул. У. Кармалюка, 5, Літин, Вінницької області, 22300, Україна. Тел.: (380-247) 21-901.

З повагою до Вас,

Віра Ткач – директор музею,
Іван Бурлака – почесний голова районної організації Народного руху України, член Братства ОУН і УПА та „Меморіалу“,
Валерій Кривий – голова районної організації Народного руху України,
Марія Побережнюк – голова районної організації Конгресу українських націоналістів,
Петро Пліщинський – голова районної організації об'єднання „Свобода“

Літин, Вінницька область

Активісти „Правого сектора“, Євромайдану та Всеукраїнського об'єднання „Свобода“ 31 серпня влаштували під стінами обласної адміністрації акцію протеста проти дій голови обласної адміністрації Ігоря Палиці, який однією рукою звільняє своїх підлеглих чиновників нібито відповідно до вимог Закону про люстрацію, а другою підписує наказ про призначення їх своїми радниками.

Активісти привезли у візку вгродовану свиню, яка мала символізувати роботу керівництва Одещини, яке вдалося до шахрайства. Колишню заступницю голови адміністрації

Наталію Чегодарь та чиновника Михайла Кучука, причетного до розгону активістів Євромайдану було звільнено ніби за власним бажанням, а вже через день призначено радниками голови. Тож на боках свині активісти написали імена Н. Чегодарь і М. Кучука, яких І. Палиця відмовився по-справжньому люструвати.

Проти свині влада виставила заслін з 200 озброєних міліціантів. Але учасники пікету обмежилися виступами біля мікрофона і скандуванням „Ганьба!“.

Сергій Горичвіт,
Одеса

Українці не доросли до демократії

Як член виборчої комісії, хочу написати про загальне враження від виборів. Я перестаю вірити в те, що демократія – це те, що потрібно Україні. Українці, здається, в своїй більшості ще не доросли до того, щоб самим вирішувати свою долю. Схоже на те, як за підлітків відповідальні батьки. Ніби діти вже й вирости, а розуму і досвіду ще не досить для вирішення життєвих проблем. Частка „зрілих“ і свідомих українців значно менша половини населення, яке має виборчі права.

Проливається кров найкращих, а іншим навіть лінки прийти на вибори. Явка вдвічі менша, ніж на виборах президента. Чула пояснення, що „немає за кого голосувати“. А скільки з тих, хто не знав, за кого голосувати, читали програми партій і подивились хоча б першу п'ятірку кандидатів партії? А чи усвідомили вони, що своєю неучастю у виборах вони надали більшої ваги голосам тих, хто все-таки прийшов?

Скажете, багато було фальсифікацій? А хто ж фальсифікував? Невже люди Путіна по всій Україні? Сотні виборчих комісій по всій Україні, сотні спостерігачів – це ж все українці. І не стара влада чи хто там ще може бути винним. Хтось сказав, що в комісії працювали переважно люди, які мало обізнані з законодавством і взагалі переважно старші люди, яким навіть шукати прізвища у списках було складно. А чому ж так сталося? Бо в молодих, енергійних,

освічених часу не було? Впевнена, жалітись на владу час знайдеться. На владу, на обрання якої в них не знайшлося часу.

Демократія працює лише в суспільстві, яке усвідомлює, що саме воно формує владу, яке усвідомлює всю важливість виборів і те, що вибір – це не стільки право, як обов'язок. Обов'язок перед тими, хто проливає свою кров за нас. Якщо ви перекаляли цей обов'язок на інших, то й владу за вас обрали інші, ви ж довірили їм це зробити.

Особисто я не знаю, як можуть спокійно спати ті, хто віддав право на вибір іншим. Невже до них не приходять у снах герої, які виборювали право на вибір для усіх нас?

Ще чула думку від українців за кордоном, що краще замість грошей на дорогу до дільниці придбати щось для вояків. А скільки ще ми утримуватимемо армію, поки влада розкрадатиме державний бюджет? Чи не краще інвестувати свій час і гроші в зміну влади? Не шукайте виправдань своїй провині перед тими, хто гине за ваше право на голос. Ви теж винні в їх крові. Ви своїм мовчанням на виборах дали можливість іншим зробити вибір, який може стати фатальним.

Я виростила у Запоріжжі, закінчила Києво-Могилянську академію та тепер працюю інженером-програмістом в Нью-Йорку, є співзасновник та президентом організації „Разом“.

Люба Шипович,
Нью-Йорк

Огляд листів: біль України тривожить читачів

У редакційній пошті в цю пору переважають листи, що стосуються трагічних подій в Україні. Значну частину цих листів тижневик подає на цій сторінці, але місця для усіх, на жаль, бракує. Окремі шановні автори не зважають на обсяг видання і шлють величезні за розміром монографії, тоді як редакційна колегія вже не раз просила надсилати статті обсягом 2-3 сторінки в електронно-му форматі DOC або RTF.

Президент організації „Американці в обороні людських прав в Україні“ **Божена Ольшанівська** з Ньюарку, Нью-Джерсі, переслала лист про події в Україні від сенатора США Корі Букера, який докладно аналізує ситуацію, починаючи від 21 листопада 2013 року, і зокрема пише: „Я підтримав заклик щодо здійснення програми опору російській пропаганді щодо подій у східній Україні, в Криму і Молдові. Уряд США виділив Україні 184 млн. дол. для здійснення політичних і економічних реформ. Я також підтримав економічні санкції нашого уряду та Євросоюзу проти російських компаній і заможних прибічників Путіна. Я продовжу вивчення становища і разом з іншими сенаторами допомагатиму Україні у досягненні безпеки і стабільності на її теренах“.

Марія Лисобей з Купер-Ситі, Флориди, відгукнулася на війну в Україні віршем „Тарасе, дай мудрости“, у якому пише про „Небесну сотню“: „Хоч смерть стояла за плечима, йшли

на кулі з відкритими очима, бо переможе правда на землі, згорить вся нечисть у священному вогні“.

Киянин **Іван Пасемко**, викладач Відкритого міжнародного університету розвитку людини „Україна“, лавреат премії Фонду Воляників-Швабінських при Фундації Українського Вільного Університету в Нью-Йорку у статті „Деякі штрихи до життєпису й творчості академіка НАН України Миколи Неврлого“ пише про життя і наукову працю цього відомого словацького українця, академіка Національної Академії Наук України, доктора філології, професора. Одночасно автор надіслав опубліковане 26 березня у словацькій газеті „Правда“ інтерв'ю „Україна – мій біль і радість“ публіциста Владимира Янцури з М. Неврлим, який має понад 200 наукових праць та понад 1,000 науково-популярних статей про Тараса Шевченка, Івана Франка, авангардну українську літературу 1920-1930-их років та „празьку школу“ української літератури того ж періоду.

Ярослав Стех з Торонто у статті „Дещо про 360-річчя Переяславського договору та хворобливу союзню маячню“ описує сумну історію цієї угоди і критикує сучасних українських політиків Леоніда Кучму і Володимира Литвина за помилкове трактування значення цієї події для України, критикує Володимира Путіна за агресію проти України.

Товариство Українських Інженерів в Америці
Українське Лікарське Товариство Північної Америки
Український Інститут Америки

Щиро запрошують Вас
на традиційне святкування Різдвяної

ЯЛИНКИ

музична програма професійний
оперний співак з Канади - Тарас Чміл

в суботу, 13-го грудня, 2014р
(двері відчиняються о 7:00 годині вечора,
програма починається о 7:30 годині вечора)
з перекусом і напінками

в Українському Інституті Америки
2 East 79th Street, Нью Йорк

Вступ: \$40, студенти і емерити \$30
прошу виписувати чеки на "Ukrainian Engineers Society of America"

за інформацію прошу звертатися до: "www.uesa.org" або (347)856-9541

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Урочисто відзначили 60-ліття Шкільної ради

Учасники Всеукраїнської вчительської конференції шкіл українознавства. (Фото: Володимир Боднар)

Володимир Кривонос

КЕРГОНКСОН, Нью-Йорк. – В приміщенні „Гадсон Велі Різорт“ 10-12 жовтня відбулась Всеукраїнська вчительська конференція шкіл українознавства та відзначення 60-ліття Шкільної ради. В конференції взяли участь директори, педагогічні дорадники та учителі 22 шкіл українознавства на території США.

10 жовтня під керівництвом голови Шкільної ради Євгена Федоренка відбулось відкрите засі-

дання управи в присутності директорів та педагогічних дорадників шкіл, де було заслухано звіти директорів про стан навчання в школах, обговорено актуальні проблеми сучасного українознавства в США.

11 жовтня розпочалась робота секцій вчителів молодших і старших класів. Секцією вчителів молодших класів керувала вчителька з Чикаго Наталія Пономарьова. Вчителька Наталія Боднар з Клівленду підготувала презентацію „На допомогу вчителю і батькам“. На

конкретних прикладах з власного досвіду в цікавій і доступній формі вона розповіла, як найкраще зацікавити дітей навчанням, щоб досягти максимального успіху.

Вшановуючи пам'ять Тараса Шевченка, присутні заслухали виступ вчительки Віри Курти з Дітройту „Виховання україномовної особистості на творах Тараса Шевченка“, яка поділилась досвідом роботи з даного питання. Також було обговорено формування національної свідомості і українського патріотизму в учнів молодших класів в умовах перебування за межами України. Вчителька Оля Михайлюк з Філадельфії показала наочне обладнання, яке використовує під час лекцій з учнями, зазначивши, що деякі експонати виготовлені самими учнями. Вчитель Андрій Перекліта з Дітройту розповів про зустріч учнів школи з учасниками Майдану Дмитром і Володимиром Петруками. Пораненого Д. Петрука в Дітройті лікував українець д-р Марко Юзич, четверо дітей якого вчать в українській школі. Зустріч з братами зворушила дітей.

Директор школи Світлана Хмурковська з Йонкерсу, Нью-Йорк, розповіла про зустріч учнів школи з Міністром культури України Євгеном Ніщуком. Діти передали йому свої роботи для поранених українських воїнів. При обговоренні питання про виховання учнів молодших класів вчителька Віра Гогільчин з Нью-Йорку провела „Лекцію ввічливості“, на якій були присутні всі вчителі.

Секцією вчителів старших класів керував д-р Юрій Гаецький. З доповіддю „Культура мови“ виступила вчителька Галина Пляка з Клівленду. Вона наголосила, що вживання чужоземних слів засмічує українську мову, навела багато прикладів неправильного вживання слова. Вона відмітила, що велику допомогу нам дасть словник Голоскевича, який повинен скоро вийти з друку.

Доповідь Ю. Гаецького була присвячена вивченню проблем сучасної історії України. Значну увагу доповідач звернув на агресію Росії проти України, підступний характер політики Росії, активну російську пропаганду, яка перекручує події, обдурює свій народ і весь

світ. Необхідно показувати дітям єдність українського народу, який одночасно піднявся на захист своєї землі і держави.

Д-р Володимир Боднар в своєму виступі „Етнічний склад населення України та розселення українців за межами України“ показав на мапі розселення українців за кордонами України і пояснив причини цього. Він зазначив, що після підкорення України правителі Росії довільно змінювали адміністративні кордони розселення українців. Багато українців живе в Росії, Середній Азії та інших регіонах, де вони відірвані від України, позбавлені можливості вивчати свою мову і культуру.

Д-р Ігор Мірчук в своєму виступі „Міждисциплінарний підхід до вивчення питань культури“ ствердив, що українці є давнім, працьовитим і мирним народом, який протягом тисячолітньої історії створив могутню державу і високу культуру.

Після перерви проф. Є. Федоренко відкрив урочисту сесію, присвячену 60-літтю Шкільної ради. Заступник голови Володимир Кривонос зачитав привітання учасникам конференції від Генерального консула України в Нью-Йорку Ігоря Сибіги, президента Академії педагогічних наук України Василя Кременя, колишнього міністра освіти України Петра Таланчука.

Заступник голови Шкільної ради Ю. Гаецький вручив Є. Федоренкові медаль ім. Григорія Сковороди, якою його нагородила Академія педагогічних наук України.

Є. Федоренко вручив грамоти великій групі вчителів, які працювали в школах понад 15 років.

З доповіддю про створення Шкільної ради і перші 30 років її діяльності виступив Є. Федоренко. Перший з'їзд делегатів Шкільної ради відбувся 14-15 березня 1953 року в Нью-Йорку. До Управи були обрані Едвард Жарський, Володимир Лотоцький, Михайло Лисогір, Микола Кокольський, д-р Володимир Калина, Богдан Романенчук.

До Контрольної комісії були обрані Тадей Росткович, Володимир Чубатий, Тадей Солук,

(Закінчення на стор. 11)

Наукове Товариство ім. Шевченка

в Америці

запрошує на

презентацію видання

„Шлях у безсмертя. До 30-річчя відходу у вічність Блаженнішого Патріярха Йосифа Сліпого. (1892-1984). Матеріали про смерть та похорон“ (Львів: Артос, 2014)

У збірці представлено матеріали, пов'язані із похоронами Патріярха, що їх зібрано з різних друкованих джерел української діаспори в США та Італії: це тексти промов, телеграм, репортажі та інтерв'ю. Дорічка поетичного інтермецо мистців слова діаспори, переплетена спогадами відданого співпрацівника Патріярха, Голови американського Товариства «Свята Софія» академіка Леоніда Рудницького.

У програмі:

1. Вступне слово д-ра Леоніда Рудницького;
2. Виступ Екзекутивного директора Товариства „Святої Софії“ в Америці д-р Ірини Іванкович;
3. Виступ Президента Товариства „Святої Софії“ в Римі о. Марка Ярослава Семегена.
4. Перегляд документального фільму „Шлях у безсмертя“

в суботу, 22 листопада 2014 року

о 5-ій годині по пол.

в будинку НТШ

63 Fourth Ave (між 9-ою і 10-ою вулицями)

New York, NY 10003

Презентація книг у Клівленді стала святом

Василь Ільків

КЛІВЛЕНД. – 24 жовтня в Українському музеї-архіві відбулася презентація книг Петра Твардовського „Українській нації призначено вижити“ і Галини Кавки-Шудан „Струни серця емігрантки“.

У вступному слові директор музею Андрій Фединський відзначив, що в українській громаді особливо приплив творчих сил спостерігається в часі нової хвилі української еміграції, представниками якої є П. Твардовський та Г. Кавка-Шудан.

П. Твардовський тривалий час учителював і був директором Школи українознавства в Пармі, 15 літ очолював редакцію радіохвилі „Україна“, редагує часопис „Вісті УЗО“, постійно друкується у періодичних виданнях США, Канади, Англії та України.

Своєрідним підсумком творчої праці автора за океаном стала книга, яка нещодавно вийшла у світ у видавництві „Терно-граф“ у Тернополі. До книги увійшло 70 матеріалів, що надруковані були у часописах Америки та України.

Тепло зустріли виступ П. Твардовського присутні у залі музею. Він розповів про своє життя в період комуністично-московської ідеології та масових репресій, причини еміграції до США, творчу і громадську діяльність на теренах Великої Клівленду.

Львівський журналіст Василь

Романчук розповів про творчу співпрацю з П. Твардовським, проаналізував творчий доробок автора. Своїми враженнями про книгу поділилися директор Школи українознавства при Православному соборі св. Володимира Володимир Боднар, учителька Мирослава Стасюк, Євгенія Бенко та інші.

Непересічною подією в літературному житті української громади став вихід у світ збірки поезій Г. Кавки-Шудан в липні цього року у „Галицькій видавничій спілці“ у Львові. Мало хто знав про пристрасть авторки до поезії, яку писала для себе. У своїх віршах вона виливала тугу за рідним краєм, тамувала спрагу розлуки з родиною та друзями, знаходила розраду й часткове заспокоєння в нелегких буднях емігрантського життя. При наполяганні її друзів і журналіста В. Романчука зважилася видати ці спомини.

Зворушливою була розповідь Г. Кавки-Шудан про своє нелеге сирітське життя. Народилася вона в селищі Верхнє Синевидне, Львівської області. Мати Марія померла в неповних 32 роки. а в лютому 1946 року в підпільній криївці УПА, неподалік рідного села, загинув її батько, фельдшер-повстанець Михайло („Карпо“). Трьох сиріт виростила її тітка Юля.

Г. Кавка-Шудан закінчила у Львові медичне училище, працювала в рідному селищі, а в 1976 році переїхала до Львова, де продовжила

медичну практику в одній з лікарень. В 1989 році виїхала до США і оселилася в Пармі у свого стрийка Степана, члена ОУН і вояка УПА. В Клівленді мешкають її діти Ярослав і Володимир.

Редактор її збірки В. Романчук розповів про творчу співпрацю з авторкою. Враженнями про поезію Г. Кавки-Шудан поділилися її друзі, які закликали усіх, кому втрапить до рук ця збірка, прочитати її до кінця. Під оплески присутніх вру-

чила поетесі букет троянд її приятелька, художниця з кераміки Світлана Оніпко, яка виставляла в Українському музеї-архіві свої роботи. Сини Г. Кавки-Шудан піднесли матері великий торт – кошик українських ромашок, які виготовила з динь невістка авторки Аня, дизайнер з виготовлення фруктових композицій для різних імпрес. На презентації прийшла одна з найстаріших представниць української громади д-р Тетяна Трач.

Учасники презентації (зліва): Петро Твардовський, Галина Кавка-Шудан і журналіст Василь Романчук. (Фото: Василь Ільків)

Слово поранених...

(Закінчення зі стор. 1)

гя Строганова і 1989 року, коли до Москви завітала делегація з Канади, йому запропонували продовжити навчання за кордоном, дали стипендію і власну майстерню. Відтоді художник живе в Канаді, але майже щоліта приїжджає до батьків у Чернівці.

До Києва він приїхав цього року на запрошення Національного художнього музею для здійснення проекту „Спляча красуня“, відеотрансляцію якого у київському „Арсеналі“ одночасно дивилися в інтернеті близько 3.5 млн. людей з різних куточків світу. Автор присвятив проект дочці Марині. Експозиція тривала від 22 серпня до 9 вересня і полягала у тому, що в залі музею спала красуня, повз яку проходили люди і кожен її цілував. Красуня мала вибір прокинутися на обраний нею поцілунок, але умовою було наступне одруження обох – красуні і принца. Красуня Яна Гуржій відкривала очі на поцілунок дівчини – Каті Копиленко. Красуню здивувало, що її поцілували не в уста, як інші, а в чоло. Спляча красуня була символом України, яка усе ще в масі своїй спить і чекає на принца.

Під час здійснення цього проекту художник захопився думкою про допомогу війську України, але музей не мав права допомогти армії, а міг лише підтримувати потерпілих від війни. Це й привело Т. Полатайка до поранених на початку серпня. Перше відвідання було нелегким. Поранені зустріли його з недовірою, не хотіли ні фотографуватися, ні розповідати. Потім спілкування полегшилося.

Про що говорять поранені вояки? Передовсім про те, як полегши-

ти перебування їхніх побратимів в зоні бойових дій. Сергій Овражко походить з Хмельницької області, жив у з Борисполі, на фронт пішов добровольцем. Він говорить: „В армії повний безлад. Тих генералів треба гнати з війська мітлою і позбавляти звань. Ніхто не знає, де хто воює, стріляють по своїх. Не мають пляншетів, комп'ютерного забезпечення у штабах. Спали в лісі. На землі. Але настрій був високий. Мій покійний друг з Волині, коли їхали Слобожанщиною, сказав, що за таку землю можна віддати душу і тіло“.

Василь з Обухівського району, воював в батальйоні „Айдар“: „Я був на Майдані, в „Українському домі“, коли підійшов автобус, щоб брати добровольців, і вже вранці 8 травня я був біля Луганська. Війна у мене не вперше, я був на війні в Афганістані. Але там ми знали, де ворог, а тут не розбереш, хто свій, хто чужий. Коли стріляє до тебе, то стає зрозумілим, що це ворог, але

Тарас Полатайко на виставці збирає пожертви для поранених. (Фото: Левко Хмельковський)

буває запізно... Місцеві люди допомагали розпізнавати ворогів, які ховалися серед населення. Молодих навчили стріляти, а потім уже війна стала для них школою. Багато загинуло, багато поранено. Військо не забезпечене, навіть не має ношів. Мене тягли на рядні. А довкола пил, грязь. Треба було аж за 200 кілометрів до Харкова везти, щоб там надали медичну допомогу“.

Олег з батальйону „Донбас“ важко поранений, не знає, чи встане. Лікарі обіцяють одужання. Якщо пощастить встати, то повернеться до своїх на війну. Має дочку восьми років, яка не знає, що сталося з татом, батька й маму, брата. Сам він з Калуща Івано-Франківської області. 10 юнаків з Калуща були на Майдані і звідти пішли на війну.

Денис з Хмельницької області став контрактником після служби, воював у 95-ій окремії аеромобільній бригаді. Місцеве населення, отруєне російською пропагандою, зустрічало вороже. Називало вояків фашистами, бандерівцями. Особливо важкими були бої між 2 травня і 3 червня, коли він був поранений. Війську бракує сучасного обладнання для виявлення мін, радіозв'язку, тепловізорів, приладів нічного бачення, медичного спорядження.

Роман: „Ще в тренувальному центрі „Десна“ нам обіцяли повне спорядження, але нічого не дали. Коли прибули в околиці Луганська, два російські безпілотники постійно кружляли над нами, одного ми збили. Одну роту послали на підтримку передової лінії, а бронезилетів не було, то інші вояки віддали свої. Ми ж пішли на блокпост. У наметі на 10 осіб мали жити 30 вояків. Спали під кушами, під деревами, в калюжах. Просушити одяг не можна. Бронезилетів нам так і не дали, пізніше їх волонтери привез-

ли. Ми потребували приладів нічного бачення, але не дочекалися“.

Олександр: „Частина нашого батальйону вела бої на Донецькому летовищі. Бракувало фахових командирів. Молоді офіцери прийшли в бригаду, не знаючи, як обслуговувати гармату. Усі бойові настанови видані ще у 1942 році, для інших умов війни. Я раніше був у війську за контрактом, але у 2001 році, коли прем'єром була Юлія Тимошенко, у нас відібрали платню, черги на житло, то я пішов геть. 11 березня мене покликали до війська. Видали уніформу, якої вистачає на місяць, бо вона лежала на складах і уся протухла. Самі купують одяг. Бронезилети не витримують пострілів. Техніка – не в дугу. Координаті між штабами немає“.

Діма: „Бракує датчиків антиснайперської боротьби, засобів особистої медичної допомоги, безпілотників для розвідки, коліматорних прицілів, далекомірів, бронезилетів, засобів захисту танків і бронемашин“.

Роман: „Я був два тижні на блокпосту між Щастям і Луганськом. Не було хліба, дуже хотілося овочів і плодів. Ми утримували позицію, але 8 липня мене поранило“.

Сергій: „Там взагалі нічого не було. Бронезилети такі, що можна ножиком пробити. В окопах сиділи по шию у воді. Ліків не було. Якось я поганою їжею отруївся, заступив на пост і знепритомнів, лише вранці трохи очуняв. Їжі не було, води не було. Забезпечували лише офіцерів, які у наметах їли згущенку, а ми сиділи і їм до рота заглядали“.

Інші теж вели мову про нестатки і війську, про незадовільне постачання і невміле керівництво.

При відвіданні виставки з'являлася надія, що Т. Полатайко усе ж збере пожертви бодай для кількох поранених, які потребують допомоги.

Мистецтво як голос вічності

Микола Галів

НЬЮ-ЙОРК. – 19 жовтня в Українському Музеї відбувся високого – понад усі сподівання! – рівня концерт музикантів з України, під особливим гаслом „Bach-Pinzel”. Це не випадково, що для вузького гурту музикантів гаслом стали дві знакові постаті світового мистецтва – німецький композитор і музиколог Себастьян Бах і самобутній український скульптор Іван Георгій Пінзель.

Автором-координатором цього музичного гурту є Катря Кот, яка разом з талановитими і самовідданими виконавцями поставила собі за ціль повернути до життя унікальні скарби мистецтва і зберегти їх для майбутніх поколінь. Проект полягав у тому, щоб, з однієї сторони, мовою музики, яка є зрозумілою для всіх і не потребує перекладу, а з другої – неповторним скульптурним образом створити світ естетичного і емоційного взаєморозуміння, захопити ним аудиторію, привернути увагу суспільства і зібрати конечно потрібні фонди для створення багатомовного електронного архівного збереження шедеврів обох великих майстрів, Баха і Пінзеля.

Проект „Загадки вічності“ народжувався у трагічні дні Революції гідності в Україні. Оптимізм, однак, в тому, що осторонь цього проїнятого жертвності духовного піднесення не могли стояти талановиті українські діти – з вірою, що культура несе світло правди і свободи. Цей музичний гурт одержав активне сприяння від дружини Президента Петра Порошенка, Марини Порошенко, і також від Міністерства культури, дружини Постійного Представника України в ООН Посла Юрія Сергеева, Наталії Сергеевої, відомого економіста Богдана Гаврилишина й інших.

Зліва: Іля Бондаренко, Наталія Лебедева, Тетяна Жмендак.

Перед початком концерту директор Музею Марія Шуст привітала виконавців і численну аудиторію, а К. Кот розповіла про архів світової слави композитора Баха, який під час Другої світової війни був вивезений з Німеччини і

довгий період часу уважався пропалим. Завдяки американцям і частково українцям, частина архіву була повернена на його батьківщину. Частина архіву залишилась в Україні. Відомо, що внаслідок довгого часу нотні манускрипти пошкоджуються і зникають. Тому музичний гурту поставив собі за ціль зберегти творчість Баха і Пінзеля доступними для всього світу.

Ведучий і модератор концерту Олексій Коган представив виконавців, у центрі котрих були 12-літні скрипалі Ілля Бондаренко і Тетяна Жмендак з Київської школи мистецтва.

З завидною технічною майстерністю, а ще важливіше – з глибоким відчуттям вони виконали, при фортепіановому супроводі Наталії Лебедевої, контрабасі-чельо Костянтина Томенка і барабані Павла Галицького, призабуті твори Баха, українського фолкльору і низку джазових аранжировань.

Водночас на широкому просторі екрану над виконавцями з'являвся доречний візуальний ряд: історичні, соціально-побутові і мистецькі картини, починаючи від буремних подій Євромайдану у Києві. У другому епізоді серед широким ланів України виростає, під звуки мелодій, українська жінка – берегиня краси і добра, яку одягали у жіночий національний стрій, вишиванки, райдужні намиста з вінком на голові, а внизу біля ніг золотом лежали пшеничні снопи.

Третій показ був присвячений творчості Пінзеля – скульптора і маляра, яка, на щастя, ще збереглася по деяких українських старовинних церквях на іконостасах. Присутні з глибоким душевним хвилюванням вдивлялися у неперевершене розп'яття Ісуса Христа, створене руками українського генія.

Треба конче сказати, що в естетичну цілісність концертної програми добре вписався Михайлик Циганков своїм сольним фортепіанним виконанням.

Достойний похвали Андрій Малахов – керівник і наставник музичного гурту.

Перед концертом в Українському Музеї цей гурт музикантів успішно виступав на форумі ООН. У своїх найближчих планах музиканти мають низку концертних виступів. Вірю, що всі вони будуть успішними.

UKRAINIAN SPORTS MUSEUM

VS
7:00 p.m.

UKRAINIAN HERITAGE NIGHT

SPECIAL PRICING:

Lower Level - \$85.86
 100 Level (Attack Twice) - \$40.93
 100 Level (Defend Twice) - \$40.93
 200 Level - \$35.51

Each ticket purchased comes with a one of a kind Ukrainian/Devils T-Shirt, Tote Bag and Flag!

Український вечір
UKRAINIAN HERITAGE NIGHT

Prudential Center, Newark, NJ
 December 6, 2014

email
UkrHeritageNight.Devils@gmail.com
973.919.1322
Facebook: Ukrainian Heritage Night at NJ Devils
Check for updates

Groups: Contact us for fund raising opportunities

To Order By Phone: Call Josh Malakoff (973) 757-6162
To Order online visit: www.newjerseydevils.com/ukrainian
Use offer code: ukrainian

Форум видавців став святом української книги

ЛьВІВ. – Міжнародний форум видавців, що відбувся у Львові 12-14 вересня, традиційно зібрав у місті рекордну кількість вітчизняних та закордонних видавництв. Свою книжкову продукцію представили 210 видавців, 370 авторів, а 316 нових книжок були номіновані на здобуття премії „Найкраща книга Форуму-2014“. Гран-прі отримала книга „Сто загадок Симфосія. Переклад з латинської, коментарі-есеї Андрія Содомори“, яку видавництво „Срібне слово“.

20 найкращих книг Форуму видавців (в порядку місць, що вони посіли): „Листування Тараса Шевченка“ („Брама-Україна“), „Екранний світ Сергія Параджанова“ („Дух і літера“), Ян Морис, „Чому Захід панує – натепер. Оповіді з історії та що з них випливає щодо майбутнього“ („Кліо“), Йоган

Вольфганг Гете, „Фавст“ (Видавництво Жупанського), Антуан де Сент-Екзюпері, „Маленький принц“ („А-БА-БА-ГА-ЛА-МА-ГА“), Курт Вонегут, „Бойня № 5“ (Видавництво Старого Лева), Василь Габор, „Львів як текст“ („Піраміда“), „Графіка. Малярство. Ужиткове мистецтво. Олена Кульчицька“ („Апріорі“), Олег Павлишин, „Євген Петрушевич (1863-1940). Ілюстрований біографічний нарис“ („Манускрипт“), Мар'яна Прохасько, Тарас Прохасько, „Куди зникло море“ (Видавництво Старого Лева), Юрій Винничук, „Галицька кухня. Історія, рецепти та обличчя“ (Видавництво Старого Лева), „Діяння римські. Християнські притчі Середньовіччя“ („Апріорі“), Поетична серія видавництва Старого Лева, книга-альбом „Галичина – український здвиг: за матеріалами

архіву Степана Гайдучка“ („Апріорі“), Александра і Даниель Мізелінські, „Карти“ (Видавництво Старого Лева), Бруно Шульц, „Книга образів“ („Дух і літера“), картографічне видання „Атлас українських історичних міст“, Михайло Драган, „Українські дерев'яні церкви“ (Видавництво Савчука), „Йосиф Сліпий. Спомини“ (Інститут св. Климента Папи у Римі Українського Католицького Університету спільно з Інститутом екуменічних ігудій УКУ).

Крім того, нагороду „Персональна відзнака за внесок у розвиток українського книговидання“ від президента Форуму видавців Олександри Коваль отримали дев'ять видань.

До „Свободи“ надійшли листи про участь форуму двох видавництв, витяги з яких вміщено нижче.

„Брама-Україна“, Черкаси

Олександр Третяков з книжкою, відзначеною на Форумі видавців. (Фото: Олександр Костирко)

Олександр Костирко

Перелік 20 найкращих книг Форуму видавців очолює книга черкаського видавництва „Брама-Україна“ – солідний блакитно-сірий том „Листування Тараса Шевченка“ під редакцією академіка Сергія Єфремова, унікальне репринтне видання, яке в останній раз бачило світ у 1929 році.

Директор видавництва Олександр Третяков розповів, що книга-переможець має 1,056 сторінок тексту: 244 сторінки – листи самого Тараса Шевченка, близько 200 сторінок – листи до нього, все інше – коментарі та посилання.

Науковим консультантом цього видання став заступник директора Інституту літератури Національної Академії Наук України Сергій Гальченко, який працював директором Інституту Т. Шевченка у Києві і знає спадщину поета до останньої літери його рукописів.

„Смолокип“

Любов Багацька,
Настасія Євдокимова,
Микола Третяк

Презентацію нових книжок видавництва у приміщенні Львівського національного університету ім. Івана Франка провели директор видавництва Ростислав Семків, Ірина Старовойт, Юлія Стахівська та Олег Коцарев. Антологія „Українська авангардна поезія 1910-1930-их років“ здобула нагороду „Найкраща книга Форуму видавців“.

Над антологією упорядники Ю. Стахівська та О. Коцарев працювали понад два роки. Ще одна книжка „Василь Лісовий. Спогади. Поезії“ – досить філософська, про покоління шістдесятників. На форумі були представлені книги „Пилип Гайда. Пройдений шлях“, „Звинувачується Михайло Сорока“, книжки Ієо Шкурупія, Миколи Куліша, Валер'яна Поліщука, які поповнили вже відому серію „Розстріляне Відродження“.

Р. Семків подарував два комплекти презентованих книжок філологічному факультетові університету.

Під час акції „Авангардні читання“ вірші з антології читали молоді поети Любов Якимчук, Ю. Стахівська, О. Коцарев, Лесик Панасюк, Оксана Гаджій, Мирослав Лаюк, Ваню Крюгер. Слово отримали автори передмов та післямов Олег Лишега, Р. Семків, Петро Мідянка. У книгарні „Є“ відбулась презентація книжки „Міліція карми“ Михайла Жаржайла. Акомпанював поетові його приятель-музикант з Києва Сер-

Під час презентації виступає директор видавництва „Смолокип“ Ростислав Семків. Зліва – Олег Коцарев, Юлія Стахівська.

гій Кузьков.

12 вересня відбувся поетичний проект видавництва „Віршocrossing“. Правила цієї довкола літературної гри: глядачі отримують вірші, написані авторами, справжні автографи, які колись можна буде показувати нащадкам. Свої автографи підготували О. Коцарев, Заза Пауалішвілі, Ю. Стахівська, В. Крюгер, Мирослав Лаюк, О. Гаджій, Л. Панасюк, М. Жаржайло, Ірина Шувалова, Олеся Мамчич. Ведучою вечора була Богдана Неборак.

11 вересня у львівській філії Спілки письменників України відбулась презентація посмертно виданих поетичних збірок Марини Браціло „Шовкова держава“ (видавництво „Наш формат“ і Юрія Ноги „Рядки з сигаретної пачки“ („Смолокип“). Вечір пам'яті вів приятель поетів – Сергій Пантюк.

Урочисто відзначили...

(Закінчення зі стор. 8)

до педагогічно-дидактичної комісії – Василь Данилишин, д-р Никифор Гірняк, д-р Кость Кісильський, Лев Ясінчук. Першим головою Шкільної ради був Е. Жарський, після нього – д-р В. Калина, д-р Роман Дражньовський та д-р Є. Федоренко.

Після створення Шкільної ради було зареєстровано 22 школи, в яких 102 вчителі навчали 1,293 учнів. У 1965-1966 навчальному році діяло 76 шкіл, в яких вчилася більше 10 тис. учнів, працювало понад 400 вчителів. Сьогодні в 41 школі навчається 2,500 учнів. Для надання навчально-методичної допомоги школам була створена Комісія педагогічних дорадників, до якої входили Н. Гірняк, К. Кісильський, Р. Дражньовський, Є. Федоренко, Іван Гурін, Павло Маляр та інші досвідчені педагоги.

На щорічних вчительських конференціях вчителі обмінювались досвідом роботи, методикою викладання окремих предметів і виховної роботи.

Сьогодні всі школи українознавства забезпечені кадрами кваліфікованих вчителів з педагогічною освітою, які прибули з України. Від 1960 року почав діяти Педагогічний інститут українознавства при Науковому Товари-

стві ім. Шевченка під проводом Василя Лева і Є. Федоренка, як педагогічний інститут Українського Вільного Університету. Були створені філіали у Дітроїті (керівник Мирон Дольницький), у Чикаго (керівник Мирослав Семчишин), у Філадельфії (керівник Петро Ісаїв). Вони підготували кілька десятків вчителів.

Від 1983 року почали діяти щорічні літні семінари вчителів. Шкільна Рада організувала видання понад 70 підручників, посібників та всіх необхідних для шкіл матеріалів загальним накладом понад 200 тис. примірників. Журнал „Рідна школа“ видається з 1964 року, життя українського шкільництва висвітлює на сторінках газети „Свобода“.

У своєму виступі В. Кривонос відзначив, що українська діаспора в США має найкращу в світі систему організації навчального процесу, навчання і виховання дітей.

Після урочистої сесії відбувся святковий бенкет, після якого силами вчителів та учнів українських шкіл був представлений художній виступ.

Наступного дня учасники конференції провели організаційну сесію. З інформацією про усунення суперечностей і впорядкування правильників виступив В. Кривонос, про натуральні питання вів мову д-р І. Мірчук. Після обговорення були прийняті відповідні рішення. Конференція завершила свою роботу співом гімну України.

А ВИ ВЖЕ ПЕРЕДПЛАТИЛИ

„СВОБОДУ“?

www.svoboda-news.com

Річна передплата - \$90
Додайте лише \$5 і матимете обидві версії – паперову і електронну

ВІДДІЛ ПЕРЕДПЛАТИ 973-292-9800, дод. 3040

„СВОБОДА“ - найстарша в світі україномовна газета.
Видається безперервно з 1893 року

Looking for your first home?

Ask about our first time home buyer program:

10% down

no PMI

4.00%*

25 year fixed rate

SELF RELIANCE NEW YORK Federal Credit Union

A full service financial institution serving the Ukrainian American community since 1951.

MAIN OFFICE: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 Tel: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

E-mail: info@selfreliancenyc.org; Website: www.selfreliancenyc.org

Outside NYC call toll free: 1-888- SELFREL

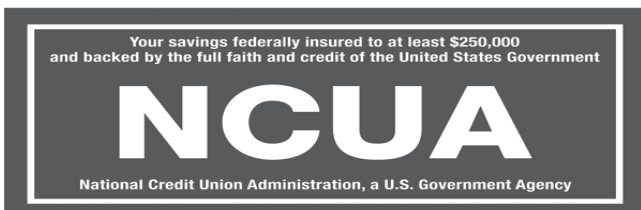
Conveniently located branches:

KERHONKSON: 6329 Route 209 Kerhonkson, NY 12446 Tel: 845 626-2938; Fax: 845 626-8636

UNIONDALE: 226 Uniondale Avenue Uniondale, NY 11553 Tel: 516 565-2393; Fax: 516 565-2097

ASTORIA: 32-01 31ST Avenue Astoria, NY 11106 Tel: 718 626-0506; Fax: 718 626-0458

LINDENHURST: 225 N 4th Street Lindenhurst, NY 11757 Tel: 631 867-5990; Fax: 631 867-5989

*10% down-payment required; 1-4 family owner occupied first home; no points; no Private Mortgage Insurance required; no prepayment penalties; 300 payments; \$5.28 cost per \$1,000.00 borrowed for 25 year term period. Interest rate may change at any time without prior notice.

Кому ж послужило...

(Закінчення зі стор. 1)

жаві. Терористичні утворення набули легітимності. Як у випадку Абхазії, Росія „поважає законно обрані“ органи влади Донецької і Луганської „народних республік“.

Тяжкі політичні помилки ніколи не дозволяють повернутися до стану перед ними. Помилка започатковує невідворотний зв'язок причин і наслідків, тому спроба П. Порошенка цофнутися назад від того, що сталося 16 січня, виглядає жалюгідною. На засіданні Ради національної безпеки і оборони 4 листопада він висловився за скасування Закону „Про особливий порядок...“, не забувши при цьому зазначити, що цей документ „виконав надзвичайно важливу роль в зупиненні зовнішньої інтервенції, в мобілізації підтримки світом Мінських мирних домовленостей, щирості намірів України щодо дескалації ситуації на Донбасі“. Це коли дивитися на справу його президентськими очима. А коли тверезо і неупереджено, то причин для радості набагато менше, ніж для тривоги. Добре, що від часу Мінських переговорів жертв в українських батальйонах було менше, але вони, на жаль, були. За час перемир'я силь-

нішими стали саме сепаратисти, бо Росія встигла через неконтрольованій Україною кордон прислати на Донбас вісім „гуманітарних“ конвоїв – зі зброєю, танками і ракетами. Під загрозою вторгнення вже Маріуполь. Замиріння, на угоду Європейському союзові, Міжнародному валютному фондові та США, з сепаратистами, привело по-суті до того, вже Україна має риси не суб'єкта, а об'єкта міжнародної політики. А найбільше здобув Володимир Путін, перетворивши Донбас у тяжкі кайдани на ногах Української держави.

Отож закон від 16 вересня – це близька до фатальної тріщина через весь український політикум, тому від неї намагається відмежуватися не лише П. Порошенко. Того ж дня, 4 листопада, голова Верховної Ради Олександр Турчинов зареєстрував аж два законопроекти – про скасування закону щодо особливого статусу Донбасу і також безглузкого закону щодо „амнестії“ бойовиків-убивць на сході країни.

Крім того, подібний законопроект подав до парламенту і народний депутат, голова Радикальної партії Олег Ляшко. Водночас Прем'єр Арсеній Яценюк заявив, що територія, насильно відірвана від України, не буде утримуватися за рахунок державного бюджету.

Аж тут негайно заворушилися

сепаратисти, виступивши 6 листопада зі „Спільною заявою Донецької і Луганської народних республік“, в якій категорично запротестували проти наміру Києва вийти з Мінських домовленостей, котрі саме вони й злісно ігнорували. І найцікавіше з тієї „Спільної заяви“: „В найближчі дні всенародно обрані глави Донецької і Луганської народних республік назвуть своїх уповноважених на Мінських переговорах“.

За цією підлою грою стоїть, певна річ, В. Путін, доставши додаткові аргументи змушувати Україну до нових переговорів з бандитами – на тій підставі, що на цей раз до Мінська вони прийдуть у статусі „всенародно обраних глав“.

Москві ці переговори українці потрібні. Російська економіка починає задихатися під тиском Західних санкцій, російський рубель катастрофічно знецінився, ще пару місяців або навіть тижнів – і безвихідність путінської політики вже відчуватимуть не лише російські олігархи, але всі без винятку громадяни. Тому якщо Київ знову пошле у Мінськ своїх представників, В. Путін це представить як ще один „доказ“ прагнення Росії до миру.

Що ж робити? Український медіапростір переповнений відповідями, й багато з них варті уваги. Одна з них належить координаторові Про-

мадської кампанії „За відповідальну владу“ Ігореві Курусові („Українська правда“, 6 листопада):

„...Після парламентських виборів і чергового „ляпаса“ від Путіна необхідно запровадити військовий стан на Донбасі. Посилити присутність України в європейському інформаційному просторі, а також вивести стратегічні об'єкти з південно-східних районів в центр і захід України. Не укладати коаліційні угоди, які мають на меті реформувати геть усе, а перевести економіку в режим швидкого самовідновлення. Чим більше українців стануть самозайнятими, тим краще для економіки і суспільно-політичного спокою. Дати людям реальний інструмент впливу на владу, бо мешканці сіл і міст краще знають, хто в них є корупціонером і казнокрадом, ніж найкращий Генеральний прокурор. Громадяни мусять отримати можливість вигнати негідників і допомагати владі очищатися, а не руйнувати країну зсередини мітингами і протестами. Як тільки зформується відповідальна влада і запрацює економіка, Україні не будуть страшні ані Путін, ані його диверсанти. А далі можна подумати і про відновлення ядерного статусу“.

Ледве чи можлива адекватніша відповідь.

I. Повстання. ...

(Закінчення зі стор. 2)

цевих жителів, які готові були піти на вбивства заради своїх хазяїв. Їх виховували, обробляли психологічно, возили на мітинги у „бандерівський край“, на антимайдани.

Фактично антимайданівські сили піднялися на контрреволюцію. До того ж, усім відомо, що ця контрреволюція підбурювалася з-за кордону пропагандистською машиною та військовими спеціалістами В. Путіна. Це спочатку було неочікувано, ніхто не міг повірити у нахабство скинуті з державних посад кліки.

А контрреволюція та породжений нею сепаратистський екстремізм як зараза захоплювали голови людей, скривджених владою, та інших, які або виконували службові обов'язки виключно за хабарі – наприклад, міліціонерів, або шукали легких заробітків на крові, або не відчували українську землю своєю рідною.

Зрозуміло також, що сепаратизм як відмова від європеїзації країни став можливим завдяки його фінансуванню бандою Партії Регіонів з награваних за час владарювання В. Януковича сотень мільярдів народних гривень.

Також стало відомо, що плян розколу країни був складений заздалегідь. Бандформування почали таємне підготування на території Донбасу, Криму і Росії ще у 2009-2010 роках. І цей плян був розроблений спільно В. Януковичем і Путіним, які ще тоді поставили собі за мету розвалити економіку нашої держави, пограбувати фінанси, зруйнувати збройні сили та деморалізувати населення південно-східної частини України.

При цьому, за усними домовленостями, Крим мав відійти Росії, Донбас і прилеглі до нього території – місцевим політичним баронам на чолі з нещодавно зкинута з трону президентом. В усякому разі, так було обіцяно олігархам.

Але тепер ми бачимо, що росіяни блефували.

Хоча, звичайно, був і варіант „Б“, за яким В. Янукович продовжував своє президентство після виборів 2015 року. Для цього йому потрібна була віддана антинародна міліція та російські засоби й спецвійська, аби придушити очікуване повстання української нації після фальсифікації результатів президентських виборів.

Чи брало за час владарювання В. Януковича участь у складанні і здійсненні цього пляну його олігархічне оточення?

Олігархи типу Ріната Ахметова, Дмитра Фірташа, сина президента Олександра Януковича тощо, перш за все, повторюю, були стурбовані пошуком варіантів схову і захисту від конфіскації свого майна після повалення бандитського режиму. І для цього готові були не тільки фінансово чи політично підтримувати В. Януковича. Вони пов'язані з ним настільки, наскільки це відповідає інтересам їх капіталу – які полягають у примноженні останнього – і наскільки їх прив'язали до себе мегакорупціонери.

Останні могли шантажувати олігархів і частково контролювати їхні капітали. А про них є що сказати. Такий висновок можна зробити з невиразної поведінки Р. Ахметова під час усього конфлікту. Він підтримував антимайдан, а після вигнання з Києва його урядових патронів фактично підтримував відділення Донбасу, сподіваючись, що це дозволить йому вислизнути з-під київської революційної хвилі. Він підтримував сепаратистів до тої міри, яка, як здавалося, сприятиме недоторканості його підприємств.

Але навіть після прямої загрози конфіскації прав на ці підприємства з боку декларованих осіб під російським прапором та загрозою пограбування й руйнування його об'єктів нерухомості, власник найбільшої бізнесової імперії в Україні не засудив сепаратизму і не спромігся пожертвувати частину своїх грошей на допомогу українським військовим, які звільнюють донецький край.

На прикладі донецьких та інших олігархів з оточення зниклого узур-

патора ми вперше побачили, яким міцним може бути зв'язок і залежність між ними і їх політичними партнерами. Можна зробити припущення, що оскільки захоплення державного і чужого приватного майна здійснювалося у 2010-2013 роках незаконними методами, то й взаємини всередині клану носять кримінальний характер.

Отже, зв'язки між урядовими корупціонерами часів В. Януковича та крупними олігархами замішені більш круто, ніж спостерігалися за ющенківської влади, і скріплені вони відповідними шахрайськими „поняттями“. Очевидно, є – і це вже промовили офіційні особи – багато праці для прокурорсько-слідчих підрозділів.

Також бачимо, наскільки визначальними для олігархів є власні гроші і майно, задля яких вони готові пожертвувати незалежністю країни, миром і тисячами вбитих своїх односельців, друзів, службовців, громадян. Зрозуміймо, що вони не є патріотами, і навіть реальними нашими громадянами. Завтра вони заночують у Лондоні чи у Женеві. Їхні гроші вже переведені туди.

Вони за певних обставин можуть ворогувати між собою, як наприклад, сьогодні, коли очікується великий переділ активів тих, хто фінансував президента-казнокрада і сепаратистів. Проте, вони не віддадуть на потреби захисту Вітчизни останнє, як це роблять сотні тисяч дрібних підприємців, у яких є власна справа і власна єдина країна.

Саме об'єднання донецьких корупціонерів, олігархів і російських найманців дозволило антидержавним силам разом розгорнути воєнний конфлікт у Донбасі.

Буквально через декілька тижнів після перших захоплень проросійськими маргінальними бойовиками адміністративних будівель на цій території донецький корупційно-політичний клан та її олігархічні поплічники перестали контролювати перебіг подій у регіоні. Задурманення голів донецько-луганського політично-бізнесового угруповання спрагою примітивної нажи-

ви на кістках власного народу привело цих людей до зради України і фактичного об'єднання з агресором.

Бандформування сепаратистів фактично з самого початку керувалися з Росії, і ми бачимо, що на території відповідних областей реалізуються виключно інтереси іншої держави. Російську Федерацію не цікавить життя донецьких і луганчан – ні багатих, ні бідних. Їй потрібно послаблення нашої держави аж до повного її руйнування. І почала Росія з Криму і Донбасу.

На жаль, януковичівські олігархи не стали на нашу сторону барикад і блокпостів. А Росія бореться не тільки проти української держави, а й проти українських олігархів, які бажають самі панувати в Україні, а тому, за визначенням, вони є суперниками гнобителів російського походження. І вони дуже сильно помилилися, зробивши вибір на користь власних баришів, „федералізації“ України і російського тероризму.

Олігархи у найскрутніший час відвернулися від найскладніших проблем нашої держави. Корупціонери втекли за кордон. Корупційно-олігархічний лад виявився хибною, неживучою, антидержавною конструкцією, яка не тільки неспроможна дати розвиватися суспільству у мирний час, а й захистити націю в умовах зовнішньої військової агресії.

Коли був повалений режим Януковича, усім здавалося, що це – перемога, що протистояння в країні закінчилося. Ми плакали, клали квіти біля барикад, де пролита кров на Інститутській, і з усіх боків Майдану. Море квітів. Молилися за героїв „Небесної Сотні“ і фотографувалися біля спалених автомобілів.

Ми не розуміли, що революція може викликати силове протиборство з боку тих, хто втрачає джерела багатства, може спричинити контрреволюцію. Що попереду великі випробування і непоправні втрати. І те, що грабіжники заради своєї користі віддадуть країну на поругу ворогові.

(„Економічна правда“, 25 вересня)

Посол Джефрі Паєт...

(Закінчення зі стор. 3)

леностей, який покищо зовсім не виконаний – це відновлення контролю України над міжнародно визнаним кордоном. Всі в міжнародному співтоваристві дуже безкомпромисно наполягають на виконанні саме цього міжнародного принципу і на тому, щоб відновлення контролю України за її кордоном з Росією відстежувалося й підтверджувалося Організацією безпеки і співробітництва в Європі.

Є абсолютно очевидним, що російські військові, російська розвідка продовжують діяти на українській території. Продовжують діяти групи найманців, чеченців, бойовиків з-за кордону. Якщо ж кордон буде закрито, я впевнений, Україна зможе дати собі раду з тими військовими й політичними викликами, які перед нею стоять.

Ця криза прийшла з Росії, вона була експортована. І якщо цей експорт припинити, то інституції української демократії зможуть посприяти розв'язанню цієї кризи. І тут свою роль зіграють і обіцяні Президентом Порошенком різні аспекти допомоги цим територіям, за умовами закону про спеціальний статус місцевого самоврядування на деяких територіях Донецької і Луганської областей, проведення виборів у грудні і економічної підтримки відновлення Донбасу.

– Сенатор Джеймс Інгоф сказав, що Україна отримує військову допомогу від Сполучених Штатів. Тобто все ж таки немає чіткої впевненості, що Мінська угода буде діяти?

– Я думаю, що це окремі проблеми. Я все ж таки сподіваюся, що Мінська угода врешті-решт буде успішною. Але незалежно від того, що відбуватиметься з Мінськими домовленостями, українській армії треба підвищувати свій професіоналізм і вдосконалювати засоби для того, щоб бути здатною ефективно захищати свою територію перед лицем дуже швидких змін в безпековій ситуації тут.

Ми часом випускаємо з виду

той аспект української історії протягом останнього року, що українське керівництво – Прем'єр-міністр Яценюк, Виконуючий обов'язки президента Турчинов – зіштовхнулися дуже гостро з тим, що безпекові, військові можливості країни значною мірою стали жертвою дій влади Януковича.

Зі сторінок „Української правди“ ми бачили золото, дорогі годинники, діаманти з будинку, наприклад, Ставицького, але та ж сама культура інституалізованої корупції мала свій руйнівний вплив і на Міністерство оборони, і на Збройні сили.

Отже, перед вашими силами безпеки стоять два виклики: є потреба внутрішнього очищення від корупції всередині самих структур, і окремо стоїть завдання вироблення адекватної відповіді на присутність Росії, яка тепер виявила свою непримиримую войовничість і повну неповагу до міжнародно визнаних кордонів України.

Ми намагаємося допомагати як з викликами в короткій перспективі, так і в стратегічній перспективі. В плані короткотривалих потреб підвищення боєздатності українських військових ми надали таку допомогу, як прилади нічного бачення, пакунки першої медичної допомоги, бронезилети, військові сухпайки.

Але ми також розробили і довготриваліші програми допомоги, які мають на меті, перш за все, перенавчання, підвищення професіоналізму українських військових. Це необхідне для того, щоб створити те, чого президент дуже хоче – армію, побудовану за стандартами НАТО.

Ми будемо також постачати високі військові технології, які повинні допомогти військам захистити себе. Включаючи, наприклад, протимінометні радіолокаційні системи, які ми будемо постачати разом з навчанням персоналу, як ними користуватися, в найближчі місяці.

Суперечка, яка виникла у Вашингтоні стосовно надання виключно несмертельної допомоги чи допомоги смертельними засобами, певною мірою є штучною. Для мене питання полягає в тому, як нам найефективніше

допомогти Україні оборонними засобами.

– Скільки часу потрібно, на Ваш погляд, для реформи української армії?

– Я думаю, це багаторічний проект. Але, в той же час, з того, що я бачив, і з тієї хоробрости, яку виявили українські військові, можна з впевненістю сказати, що у вас є будівельний матеріал для цього.

Ми будемо тут допомагати і багато наших партнерів по НАТО будуть допомагати. Але це все є однією зі складових частин більш масштабного завдання загальнонаціонального оновлення.

– Реформ потребує не тільки українська армія. Але вони відкладаються через військові дії на сході. Чи могло це завадити, і чи задоволені Ви тим, як відбуваються реформи?

– Зараз немає більшої загрози безпеці України, ніж ракова пухлина корупції. Ці „звичні практики“, їх продовження, є більшою загрозою українському майбутньому, ніж російські танки на сході.

Зараз кажуть, що голосування на виборах в Раду було проєвропейським. Мені здається, важливіше, що воно було прореформаторським. І в цьому розумінні, я думаю, наступні пару тижнів будуть дуже важливими.

Я впевнений, що Прем'єр-міністр Яценюк добре розуміє важливість реформаторського порядку денного, те ж саме можна сказати про Президента Порошенка.

Тепер не можна буде вже шукати виправдання в тому, що є нерезформована, успадкована від часів Януковича Верховна Рада, яка заважає проводити реформи. На столі в одного з американських президентів була табличка „The buck stops here!“, тобто – „Остання інстанція. Якщо не я зроблю, то хто зробить?“

Зараз у Президента Порошенка є велика можливість: безсумнівний мандат на проведення реформ, є більшість у Раді, яка поділяє його бачення України, яка рухається в бік Європи і тісніше інтегрується з Європою. Я сподіваюся, що він візьметься за ці проблеми негайно і не шукатиме відмовок.

– Ви особисто бачите ці зміни і чи Ви задоволені тим, як вони відбуваються?

– Я думаю, що зміни на краще вже відбуваються. Три антикорупційні закони були кроком вперед, закон про систему прокуратури був кроком вперед, угода з Міжнародним валютним фондом, досягнута Прем'єр-міністром Яценюком, теж була кроком вперед, закон про освіту теж був важливим кроком вперед. Але Україні потрібні не лише хороші закони – зараз завдання полягає в тому, щоб втілити їх в життя.

– Ще одним важливим моментом є інвестиції в економіку України. Чи готові американські інвестори вкладати в країну, де триває війна?

– Я думаю, що певною мірою обнадійливим аспектом станови-

ща цієї економіки є ще нереалізований потенціал західних інвестицій. Вони мали б бути набагато більші, ніж вони покищо є. Такі сектори, як сільське господарство, харчова промисловість, інформатика, енергетичний сектор, покищо не отримали тих інвестицій, на які вони заслуговують, і для них є перспектива дуже швидкого інвестиційного зростання.

Але це відбудеться тільки в тому випадку, якщо інвестори будуть впевнені, що їх очікує чесне, некорумповане, регульоване верховенством права бізнес-середовище. Наведу один швидкий приклад.

Сільське господарство є безумовним провідником серед найперспективніших для американських інвестицій галузей економіки. Але зараз те, що характеризує інвестиційний клімат в українському сільському господарстві – це випадок агрофірми „Мрія“, який каже інвесторам, що в Україні діє закон джунглів у цій сфері.

– А історія з компанією „Chevron“ і підписанням угоди про сланцевий газ – хіба це не підкреслення історії з джунглями?

– Я не знаю, що відбудеться в підсумку в енергетичному секторі. Але тут теж існують колосальні можливості. „Westinghouse“ зацікавлений розробляти варіанти постачання ядерного палива. Багато компаній середнього розміру з Техасу готові прийти в Україну, щоб допомогти вам збільшити видобуток енергоресурсів з існуючих свердловин.

Проекти сланцевого газу, які просувають компанії „Shell“ і „Chevron“, можуть дати вислід роки через 10. Але є речі, які уряд України може зробити зараз, які дадуть результат вже протягом місяців.

Український народ не знайде більш надійного інвестора, ніж американські компанії. Для американських компаній діють найсуворіші правила заборони участі в корупційних діях серед усіх країн і компаній світу. І це включає в себе американський антикорупційний закон щодо економічної діяльності за кордоном, під який підпадає діяльність американських компаній.

Федеральне бюро розслідувань чи Департамент юстиції дуже налаштовані у випадку чого ретельно розслідувати будь-який сигнал про можливу співучасть в корупційних схемах американських компаній, які працюють за кордоном.

Існування цих суворих правил означає також, що американські компанії, якщо вважають правила не досить чіткими, сумнівними, можуть просто обернутися і піти, радше ніж вступати на потенційно слизький шлях.

Але існування цих правил, в той же час, повинно сприйматися як певна гарантія для України, що вона може покладатися на американського інвестора, який наважиться працювати.

Я можу вам гарантувати, що ніколи не буде корупції довкола ділових угод, які укладають тут такі великі транснаціональні компанії як „Westinghouse“ чи „Chevron“. Я цілком впевнений, що щодо російського „Газпрому“ ви такої впевненості не маєте.

(„Українська правда“, 31 жовтня)

УКРАЇНЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК У США

запрошує шановне громадянство
на доповідь

Тамари Скрипки

на тему:

„ЛЕСЯ УКРАЇНКА: ДОЛЯ І СПАДЩИНА“

та презентацію книжки

„Родові гнізда Драгоманових-Косачів: їх устрій та культура“

Імпреза відбудеться

у неділю, 23 листопада 2014 року, о 3-ій год. пополудні

в приміщенні УВАН

206 West 100th Street, New York, N.Y. 10025

Tel.: (212) 222-1866

Вісті Фундації імені Івана Багряного Листопад 2014 року, ч. 170

Твори Івана Багряного видано в одній книзі

В Україні за роки Незалежності вже були видані всі твори Івана Багряного різними видавництвами України. У цьому році видавництво „Смолоскип“ видало в одній книзі, яка має понад 900 стор., його твори „Тигролови“ та „Сад Гетсиманський“. Обидва твори І. Багряного включені у шкільну програму, тому ця книга буде у пригоді школярам, студентам, їхнім батькам та зацікавленим читачам.

В 1992 році за обидва ці твори І. Багряному було призначено посмертно Державну премію України ім. Тараса Шевченка. А в 1993 і

1994 роках за мотивами цих творів були зняті фільми „Тигролови“ та „Сад Гетсиманський“.

Автором вступного слова є Наталія Ксьондзик – директор Музею-архіву українського самвидаву „Смолоскипа“. Поміщено коротку біографію І. Багряного, яку уклав письменник і поет, дослідник творчості І. Багряного – Олександр Шугай, представник Фундації в Києві.

Щоб придбати цю гарно видану книгу, можна прислати чек на 40 дол. до Фундації, завдяки якій і видано цю книгу.

Історична бібліотека щиро дякує

Видавничий проєкт „Сторінки газети „Українські вісті“ (1945-2000)“ про життя українців на еміграції після Другої світової війни, який опрацював Сергій Козак, колишній редактор газети „Українські вісті“, а тепер головний редактор газети Спілки письменників України „Літературна Україна“ має готовий до друку третій збірник. Уже вийшли друком збірники „Українська планета Ді-Пі“ та „Українська еміграція“. Перший том книги перевидало Міністерство освіти України для 300 катедр історії України.

Національна історична бібліотека України прислала листа-подяку Фундації ім. Івана Багряного за подаровані бібліотеці книги „Шукав у славі Україну“ – спогади про Тодося Осьмачку, „Біографії“ – книга про багатьох авторів, серію „Книжкова „Літературна Україна“, „Як вони пишуть – 25 літературних секретів“ (автор С. Козак), „Українська планета Ді-Пі“, „Імена і дати“ – літературний календар, видання серії „Бібліотека газети „Літературна Україна“ (числа 3, 5, 6 і 8).

Історична бібліотека щиро дякує

упорядникові тих книг С. Козаків та Фундації за фінансову допомогу у виданні цінних книг, які знайдуть гідне місце у фонді бібліотеки і будуть використані широким загалом вдячних читачів Києва, пишеться в листі. Національна історична бібліотека – це особлива книгозбірня, науково-інформаційна установа національного рівня, духовна скарбниця України, в якій органічно поєдналися наука і культура, старовина і сучасність.

Книжковий фонд бібліотеки нараховує близько 1 млн. примірників. Там зберігаються унікальні літературні твори, безцінні раритети, зразки вітчизняного і світового друкарського мистецтва. Генеральним директором бібліотеки є Алла Скорохватова.

С. Козак приготував показник (індексацію), подібної до індексації газети „Українські вісті“, журналу „Нові дні“, що виходив в Канаді в 1950-1997 роках і який довгий час редагував Петро Волиняк, а пізніше Дмитро Кислиця та Мар'ян Дальний. Рівночасно він готує сайт Фундації ім. І. Багряного в інтернеті.

Видано книгу для учасників війни

Фундація ім. Івана Багряного допомогла фінансово видати книгу „Героям слава!“ для учасників війни з російськими терористами на сході України. Книга, яку упорядкували Сергій Козак та Юрій Пригорницький для вояків України, містить військово-патріотичні вірші близько 30 українських поетів та народні пісні. Це перша книга в історії України, що впорядкована для фронту й відіслана воякам, які ставлять опір російським терористам.

Упорядники книги пишуть: „Ще так недавно вирував Майдан, а першорядних подій відбулося після цього стільки, що здається, то вже давно-давно люди йшли на вулиці, щоб показати себе як справжній народ є незламний, організований і мудрий. Ми створили унікальний феномен Майдану. І водночас ми багато чого на Майдані навчилися. Зокрема патріотично і щиро вимовляти успадковане від повстанського вояцтва „Слава Україні! Героям слава!“ В усьому світі підхопили цей клич. Звідси й назва цієї книги. Її

мета – допомогти захисникам України воювати з підступним, озброєним до зубів ворогом. Книга має озброювати дух нашого славного воїнства, піднімати бійців в атаку, вести на подвиг“.

Відкривається книга державним гимном України. Далі йдуть уривки віршів Тараса Шевченка, тексти козацьких та стілецьких пісень, пісні Української Повстанської Армії, вірші українських письменників радянського періоду та років Незалежності та деякі вірші поетів діаспори – Івана Багряного, Яра Славутича та інших. Окремий розділ – „Від Майдану до АТО“ – складають поезії, написані переважно 2014 року.

Завершується видання „Молитвою за Україну“ (слова Олександра Кониського, музика Миколи Лисенка) і віршем невідомого автора, який нині воює на сході України з російськими терористами. Український Майдан навчив український народ стійкості, відваги, самовідданості в ім'я Вільної України.

Щиро дякуємо за підтримку Фундації!

Від часу появи попереднього числа сторінки Фундації ім. Івана Багряного прислали пожертви такі особи:

1,000 дол. – **Іларіон Хейлик** (з по 500 дол. для добровольців Дніпропетровська та на потреби редактора Фіделя Сухоноса); 300 дол. – **Ніна Сакун і Анна Трагім** (з них 200 дол. для хворих вояків та 100 дол. для сиріт); по 100 дол. – **Олександр Кривенко, Валентина й Ігор Курилів, Ніна Кальман** в пам'ять чоловіка **Євгена Кальмана** (з них по 50 дол. для потреб України та Фундації) та **Лідія Шаєнко**; по 50 дол. – **Ірина Смик-Бікерстаф, Богдан Середюк** для потерпілих вояків в боротьбі з російськими терористами,

Леся Ткач (дочка Дмитра Нитченка) та **Дарія Самотулка** для сиріт Дніпропетровська; 20 дол. – **Галина Грушецька**.

На видання книги „Героям слава!“ газетою „Літературна Україна“ для вояків України прислали пожертви:

200 дол. – **Маруся й Іван Гнипи**; по 100 дол. – **Дарія Самотулка, Сергій та Софія Паньки**; 50 дол. – **Павло Джуль**.

Управа Фундації щиро дякує всім жертводавцям й прохає й далі підтримувати Фундацію своїми жертвами, щоб вона могла допомагати Україні проти загарбання частин України росіянами. В Україні має панувати українська мова в парламенті, уряді, судах та школах.

Темний бік...

(Закінчення зі стор. 4)

менті. Як наслідок – у підконтрольній Україні частині Донбасу 598 тис. виборців (3.7 відс. усіх тих, хто голосував) обрали до Верховної Ради 17 мажоритарників (8.6 відс. з 198 обраних). У той час як майже стільки ж на Тернопільщині – 574.6 тис. (3.6 відс.) – будуть представлені лише п'ятьма депутатами (2.5 відс.). Тобто один мажоритарник від Тернопільщини репрезентуватиме 115 тис. виборців, а від звільнених на сьогодні районів Донецької та Луганської областей – лише 35 тис. Подібна ситуація з іншими регіонами: 14 мажоритарників від Харківщини обирали лише 973.3 тис. виборців, тоді як 12 від Львівщини – 1.371 млн. Схожа картина й на Одещині.

За мажоритаркою до Верховної Ради потрапив 71 колишній регіонал або учасник проянуковичівської більшості в попередній Раді: 50 – у південно-східних областях, 20 – у центральних, один – на Закарпат-

ті. Серед них лише двоє є формальними висуванцями „Опозиційного блоку“ й один – „Сильної України“, ще кілька не позбулися членства в Партії Регіонів.

Решта – позапартійні самовисуванці, тож прогнозувати їхню поведінку в Раді наразі досить складно. З одного боку, щоб мати хоч якусь вагу в парламенті, народному обранцеві потрібно бути членом фракції чи депутатської групи. З другого – склад екстремалів не однорідний: як і учасники „Опозиційного блоку“, вони належать до різних груп впливу, між якими ще за часів В. Януковича були досить ворожими (серед них чимало людей Ріната Ахметова, Дмитра Фірташа, Сергія Львовичкіна, є ті, хто раніше орієнтувався на Андрія Клюєва, Ю. Іванюченка, Олександра Януковича). У цьому самому середовищі перебувають люди Віктора Пінчука (Яків Безбах), власник „Епіцентру“ Олександр Гергега, який веде до парламенту одного зі своїх менеджерів, близькі до Володимира Литвина Віктор Розвадовський

та Сергій Лабазюк, двоє представників „молодої команди“ ексмера Києва Леоніда Черновецького Олександр Супруненко та Олесь Довгий.

Не можна виключати й масштабного переформатування на базі обраних за списками „Опозиційного блоку“ та самовисуванців-екстремалів у кілька депутатських груп. Частина колишніх біло-синіх, особливо тих, що представляють центральні області, уже під час перегонів досить активно відмежовувалися від режиму В. Януковича, піарилися на фінансуванні та організації постачань для учасників АТО, виступали за введення воєнного стану для якнайшвидшого припинення конфлікту на Донбасі тощо.

Цілком імовірно, що більшість обраних у центральних регіонах і значна частина тих, хто потрапив до парламенту від південних та східних областей, волітимуть створити якісь альтернативні „Опозиційному блоку“ конформістські депутатські групи, щоб бути залученими до більшості, „знайти себе у владі“ або

пролобіювати свої інтереси. Бодай неформально, без офіційного приєднання до коаліції, що було б з іміджевих причин небажано для її членів.

Однак, це аж ніяк не усуває таких загроз, як підтримка ними консервації та навіть реставрації порядків, які панували в країні до Революції гідності, згорання здобутків Євромайдану та гальмування реформ і європейської та євроатлантичної інтеграції. В разі погіршення соціально-економічної ситуації в країні та розчарування частини виборців у переможцях цих парламентських перегонів вони можуть значно активізуватися, перетворившись на згуртовану п'яту колону Кремля. І чисельність останньої за таких умов може істотно зрости за рахунок „троянських коней“, перефарбованих представників попереднього режиму, які потрапили до ВР за списком або за мажоритаркою від формально проєвропейських політичних сил.

(„Тиждень.иа, 7 листопада)

**ФІЛЬМ
СОН**

п'ятниця 5 грудня
2014 р.
о год. 7 веч.

Фільм
представить
**д-р ВІТАЛІЙ
ЧЕРНЕЦЬКИЙ**
з університету
Канзасу

Сатирична поема
"Сон" написана
Шевченком
представляє
російський царат
як нещадний та
авторитарний режим,
за що Шевченко був
покараний і відбув 10
років заслання.

1964 р.
Режисер
Володимир Денисенко
91 хв.
Україномовний фільм

У зв'язку
з виставкою
**ТАРАС ШЕВЧЕНКО
ПОЕТ ХУДОЖНИК ІКОНА**

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ
222 East 6th Street
New York, NY 10003
212.228.0110
www.ukrainianmuseum.org

NYCULTURE The Ukrainian Museum's film program is supported, in part, by public funds from the New York City Dept. of Cultural Affairs, in partnership with the City Council.

„Чудовий світ“ Олега Скрипки – нова програма концертів

НЮ-ЙОРК. – Сьогоднішня музична Україна – це довга низка дуетів, тріо, квартетів, ансамблів, інших модерних виконавських гуртів, зокрема рок-колективів. І один з найвідоміших – „Воплі Відоплясова“, творчої енергії якого вистачає майже на 200 концертів протягом року. Серед пісень цієї рок-групи, очолюваної співаком і композитором Олегом Скрипкою, – популярні „Танці“, „Весна“, „День народження“, „Полонина“ та багато інших, що вже понад чверть сторіччя лунають в різних країнах. Музиканти „ВВ“ своїм талантом запалюють серця і цим змушують своїх численних шанувальників співати з ними в один голос.

Минулого року гурт „ВВ“ презентував в Україні свій ювілейний, десятий, альбом „Чудовий Світ“. Тур в підтримку нового альбому пройшов 20 містами України і мав величезний успіх.

Цієї осені Олег Скрипка з друзями представить нову програму „Чудовий Світ“ шанувальникам у США та Канаді.

22 листопада гурт „Воплі Відоплясова“ виступить у Нью-Йорку в „Mastertheater (Millennium Theater)“. Адреса для придбання квитків: ticketsny.com, або телефоном: (718) 339-0003

Словами О. Скрипки: „Чудовий Світ“ – це симфо-панк, іноді, з народним звучанням, сальонова музика з притаманними нашому гуртові цікавими рішеннями в аранжуваннях і текстах. З нетерпінням чекаємо зустрічі з шанувальниками українського гурту за океаном! Гратимемо новий альбом та улюблені вами хіти!“

Склад гурту: О. Скрипка – вокал, баян, труба, гітара; Євген Рогачевський – гітара, підспівки; Сергій Сахно – барабани, підспівки; Олександр Мельченко – бас.

КОНЦЕРТ
П'ятниця
12 Грудня
о год. 7 веч.
2014

Соломія Сорока
скрипка

Артур Грін
фортепіано

У програмі:
Франз Шуберт
Микола Лисенко
Фредерік Шопан
Максим Березовський
Йоган Брамс
Вільям Грент Стіл

Вступ (включає вхід до галерії та перекуску) – 15 дол.;
члени, сеньйори – 10 дол.;
студенти – 5 дол.
Замовляйте квитки заздалегідь в інтернеті.

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ
222 East 6th Street • New York, NY 10003
212.228.0110 • www.ukrainianmuseum.org

Фільм Олесея Саніна
ПОВОДИР
ЗАПЛЮЩ ОЧІ. ДИВИСЬ СЕРЦЕМ.

Вступ загальний – 15 дол.;
члени, сеньйори – 10 дол.;
студенти – 5 дол.
Вступ включає перекуску і вхід до галерії.
Обмежена кількість місць!
Замовляйте квитки заздалегідь: www.ukrainianmuseum.org

ЧЕТВЕР, 11 ГРУДНЯ 2014 р., о год. 7 веч.

Презентація фільму з режисером **ОЛЕСЕМ САНІНОМ**
та з поводитиром **АНТОНОМ СВЯТОСЛАВОМ ГРІН**.

The Ukrainian Museum's film program is supported, in part, by public funds from the New York City Dept. of Cultural Affairs, in partnership with the City Council.
This screening was made possible by the Ukrainian Film Club of Columbia University.

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ • 222 East 6th Street, New York, NY 10003
212.228.0110 • www.ukrainianmuseum.org

ГУЦУЛИ НА БАРИКАДАХ
Пісні, музика та ритуали
з Карпат і Майдану

Мистецька група „Яра“ представить концерт традиційних зимових пісень з колядниками з Гуцульщини зі села Криворівня.

Два концерти!
в суботу
6 грудня 2014 р.
о год. 4 по пол.
та 7 веч.

Вступ (включно з перекускою): 25 дол.
члени, сеньйори, студенти – 20 дол.
Обмежена кількість місць! Квитки продаватимуться на вебсайті.

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ
222 East 6th Street
New York, NY 10003
212.228.0110
www.ukrainianmuseum.org

ШУКАЄТЕ РОБОТУ? МОЖЕМО ДОПОМОГТИ!

Шукаємо ліцензованих продавців страхувань життя та ануїтетів.
У випадку відсутності ліцензії, можемо сприяти її отриманню.

Приєднуйтесь!

888-538-2833

Ukrainian National Association

Since 1894

**Український
Народний
Союз**

з 1894 року

ВОПІ ВІДОПЛЯСОВА

презентує

СУБОТА, 22 ЛИСТОПАДА, 8рм

MASTERTHEATER.COM TICKETSNY.COM

Master Theater, 1029 Brighton Beach Ave, Brooklyn, NY 11235

718-339-0003

ЛЮБИТЕЛЯМ УКРАЇНСЬКОГО МИСТЕЦТВА

З важливої приватної колекції виходять на продаж праці українських мистців Миколи Пимоненка, Івана Труша, Василя Кассіяна, Романа Сельського, Романа Кураха, Миколи Азовського, Олекси Грищенка, Віктора Цимбала, Бориса Крюкова, Надії Сомко, Володимира Макаренка і Миколи Неділка, як також ікони.

Усі праці зберігалися на еміграції і мають відповідну метрику походження.

За інформаціями просимо звертатися на електронну адресу:

ukrainianpaintings@gmail.com

Інтенсивні Курси Англійської Мови

Всі рівні володіння мовою • Англійська мова для підприємництва
Вдосконалення вміння писати і читати • Підготування до іспиту TOEFL
Повний вибір курсів Apple iMac Photoshop та Office for Mac
"English through the Arts" - Центр Діяльності

Spanish-American Institute

служить міжнародним студентам на Times Square від 1955 р.

215 West 43 Street, Times Square, NY 10036

Тел.: 212-840-7111 • Факс: 212-719-5922

Info@sai2000.org • www.sai2000.org

SKYPE: StudentClub • www.FaceBook.com/StudentClub

*This school is authorized under Federal Law to enroll non-immigrant alien students.
Registered by the Department of Education of the State of New York.*

У скорботну 10-ту річницю
відходу у Божу вічність
нашого найдорожчого
Чоловіка, Батька, Діда і Прадіда

1919 – 2004

світлої пам'яті

ВОЛОДИМИРА ЖИЛИ

(25 червня 1919 – 16 листопада 2004)

Як учений, професор, вихователь студентської молоді, активний громадський діяч, професор Володимир Жила залишив по собі чудовий приклад великого трудівника на полі науки, на полі служіння українській громаді, Українській Церкві, нев'янучий приклад любові до України.

На вшанування світлої пам'яті Володимира Т. Жили від імені родини складаю пожертву 3,000 дол. на Українську Католицьку Освітню Фундацію для підтримки Українського Католицького Університету у Львові, а також 3,000 дол. на українську пресу – „Свободу“ і „The Ukrainian Weekly“.

*Спи, мій дорогий друже, спокійним сном,
а пам'ять про Тебе буде вічною.*

дружина Ірена-Орися
діти Святослава, Любомир і Романна
з родинами

DNIPRO LLC.

ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ ТА КОНТЕЙНЕРИ В УКРАЇНУ

- Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
- Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
- Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ
645 W. 1st Ave.
Tel.: (908) 241-2190
(888) 336-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave
Tel.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA, PA
1916 Welsh Rd., Unit 3
Tel.: (215) 969-4986
(215) 728-6040

У третю сумну і невимовно болючу річницю
відходу у вічність мого найдорожчого і незабутнього
мужа, друга, воїна УПА,

св. п.

Романа Байляка - „Богуна“

яка припадає 22 листопада 2014 року,
будуть відправлені св. Служби Божі в церквах:

Riverhead, NY	- у церкві св. Івана Хрестителя о год. 10-й ранку
Ozone Park, NY	- у церкві св. Марії о год. 9-й ранку
Manhattan, NY	- у церкві св. Юра о год. 8:30 ранку
Івано-Франківськ	- у катедрі св. Воскресіння
Львів	- у катедрі св. Юрія

Про молитви за душу покійного просять:
дружина Анна і сестра Марія з родинами.

Вічна Йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою з родиною та приятелями,
що в середу, 29 жовтня 2014 року, відійшла
у вічність на 82-му році життя

св. п.

Софія Сущик

з дому Нікітич

Покійна народилася у Чернієвичі на Поліссі та емігрувала
до США у 1951 році з чоловіком св. п. Теодором (+1997).

Покійна була віддана свої родині. Залишає в глибокому смутку:

доньку	Галину Гелетканич з чоловіком Романом,
доньку	Марію Канті з чоловіком Френсісом,
внука	Андрія Гелетканича з дружиною Ерін,
внука	Данила Гелетканича з дружиною Павліною,
внучку	Ларису Гелетканич,
внучку	Вікторію Флечер з чоловіком Михайлом,
внука	Миколу Канті
внучку	Олександрю Канті.

Покійна рівнож залишає у жалобі своїх сестер Марію Санков
і Ольгу Криволап та брата Василя Нікітича з їхніми родинами.

Похоронна відправа була відслужена в понеділок, 3 листопада,
о год. 10-й ранку у храмі св. Юрія Української Православної Церкви,
Yardville, NJ. Тіло покійної спочило на Українському православному
цвинтарі у S. Bound Brook, NJ.

Вічна їй пам'ять!

Замість квітів на могилу, на бажання покійної, ласкаво просимо
складати пожертви від її імені на: **American Cancer Society,**
1851 Old Cuthbert Road, Cherry Hill, NJ 08034.

Oblast Memorials

PO Box 746, Chester, NY 10918

845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/CT/PA

З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

У глибокому смутку повідомляємо, що 17 жовтня 2014 року, відійшла у вічність в Норт-Порті, Фльорида, проживши 92 роки,

СВ. П.

Марія (Лазута) Королишин

народжена 22 вересня 1922 року в Мишковичах, в Україні.

У глибокому смутку залишилися:

- діти: син Богдан з дружиною Іньгамай і дочками Лесею та Йоанною та їхніми родинами
 - дочка Надя з сином Джашуа і невісткою Еббі та внучкою Зіркою.
 - син Петро
- дальша родина в Україні та в Америці.

М. Королишин дуже любила Україну і була щаслива побачити її знову вільно. Слава Ісусу Христу!

Похорон відбувся в Українській католицькій церкві Святої Марії в Норт-Порті, Фльорида, 25 жовтня 2014 року.

Вічна їй пам'ять!

З невимовним сумом діємося болючою вісткою з родиною, приятелями та знайомими, що 1 жовтня 2014 року з волі Божої відійшов у Божу вічність, проживши 91 рік, наш найдорожчий Чоловік, Батько і Дідо

СВ. П.

Онуфрій Білоголовський

народжений 17 жовтня 1923 року в селі Діброва, Україна.

У глибокому смутку залишилися:

- дружина - Галина
 - син - Ігор з дружиною Христиною
 - дочка - Лариса з чоловіком Ренді Бамгарнером
 - внук - Джанатан - син Ігоря
- та ближча і дальша родина в Україні й Америці.

Похоронні відправи відбулися в суботу, 25 жовтня 2014 року, в церкві св. Миколая в Бафало, Н. Й., а відтак на цвинтарі Мавнт Алівет в Кенмор, Н. Й.

Щира подяка о. Деканові Маріянові Процикові і о. Рею Палкові за похоронні відправи. Родина щиро дякує всім за численну участь в похоронних відправах, за молитви, пожертви, вислови співчуття і підтримку.

Вічна йому пам'ять!

В пам'ять Покійного, родина просить бажаючих складати пожертви на: „Допомога Жертвам Української Війни Гідности“, якою займається Союз Українок Америки. Чеки висилати на адресу: "UNWLA War Victims Fund", c/o UNWLA, 203 2nd Ave., New York, NY 10003-5706.

Ділимося сумною вісткою, що 2 листопада 2014 року відійшла у вічність наша найдорожча Мама і Бабуся

СВ. П.

д-р Галина Подюк-Клюфас

народжена 5 жовтня 1927 року в с. Белелуя, Снятинський район, Івано-Франківська область.

В 1949 році приїхала з батьками до Америки, де в 1952 році закінчила Сиракюзький Університет. В тому також році вийшла заміж за св. п. Святослава Клюфаса. Разом з ним закінчила медицину в Мюнхенському Університеті. Більшість свого життя прожила в Сиракузах, Н. Й., де працювала лікарем і брала участь в українському громадському житті.

Панахида відбулася в четвер, 6 листопада 2014 року. Похорон відбувся в п'ятницю, 7 листопада 2014 року в церкві св. Івана Хрестителя в Сиракузах, Н. Й. Покійна похована на українському цвинтарі св. Івана Хрестителя в Сиракузах, Н. Й., біля свого чоловіка і батьків.

Залишилися у смутку:

- доньки - д-р Христя Клюфас Башта з чоловіком Богданом
 - д-р Уляна Клюфас Раел з чоловіком Білом
 - внуки - Михайло, Микола і Джоє
- ближча і дальша родина в Америці, Канаді й Україні.

Вічна їй пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що у вівторок, 14 жовтня 2014 року, в Чикаго відійшла від нас у вічність наша дорога і незабутня Мама, Бабця, Прабабця, Сестра і Тета

СВ. П.

Марія Йосафата Юревич з дому Соловій

нар. 4 грудня 1925 року в селі Пуків коло Рогатина в домі о. Василя і Марії Соловій

Парастас відбувся 19 жовтня в похоронному заведенні Мизики.

Похоронні відправи відбулися в катедрі св. Миколая, а опісля тіло спочило на цвинтарі св. Миколая.

У глибокому смутку залишені:

- дочка - Оленка Юревич-Boland з чоловіком Jerry
- внуки - Тамара Рачкевич з чоловіком Юрком
- Соня Оверко з чоловіком Еді
- Александер
- Меланія
- Лариса

правнуки - Аліса, Діяна і Калина Рачкевич

- Тереса, Ілля і Далія Оверко
- брат - Александер Соловій з дружиною Зенею
- сестра - Тереня Царик з чоловіком Теодором

- племінники:
 - Борис Гайдучок з родиною
 - Ляля Колибабюк з чоловіком Ярославом
 - Рута Менов з родиною
 - Софійка Wolff з родиною
 - Нестор Царик з родиною
 - Наталя Dal Porto з родиною
- та ближча і дальша родина в Америці, Україні та Польщі.

Вічна їй пам'ять!

Ділимося сумною вісткою з родиною, земляками і знайомими, що 8 листопада 2014 року відійшла у вічність на 94-му році життя наша найдорожча Мама, Бабуня і Прабабця

СВ. П.

Артемізія Мойсюк Никорович

дочка священника, народжена в с. Репуженці на Буковині в Україні.

Похоронні відправи відбулися в четвер, 13 листопада, о годині 9:00 ранку в Катедрі св. Володимира Великого у Філядельфії, а опісля на Українському православному цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд-Бруку, Н. Дж.

У смутку залишилися:

- дочки - Оленка Семенго і Оксана Трабако
 - внук - Тод (Tod) Данило Трабако з дружиною Стефанією
 - правнуки - Елізавета, Ангеліна і Николай Трабако
 - братова - Надя Двораківська Мойсюк
- родини:
- в Америці - Авслер, Мойсюк, Ревуцькі
 - в Україні - Вагнер, Грунтей і Жовтовські
 - в Німеччині - Гантер і Фотій
 - в Румунії - Продан

Вічна їй пам'ять!

Родина просить замість квітів складати пожертви на: St. Andrew's Society, Inc., Soup Kitchens in Ukraine 1023 Yorkshire Dr., Los Altos, CA 94024

SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

ДАРКО ВОЙТОВИЧ, власник
(908) 647-7221 • (732) 356-1209

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ з РІЗНИХ ГРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ, СВ. ДУХА в ГЕМПТОНБУРГУ ТА ІНШИХ.

2200 Route 10 West, Suite 109
Parsippany, NJ 07054
(973) 538-3888 • Fax: (973)538-3899

ROXOLANA

INTERNATIONAL TRADE, LTD
e-mail: roxolanald@roxolana.com
web: www.roxolana.com

ROXOLANA Travel

- У нас можна замовити авіаквитки на будь-які авіакомпанії до більшості європейських країн.
- Візові послуги до України (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на летовище.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

ROXOLANA Money Service

ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ В УКРАЇНУ:

\$100 - \$7	\$500 - \$12	\$900 - \$20
\$200 - \$10	\$600 - \$15	\$1000 - \$20
\$300 - \$12	\$700 - \$17	\$1500 - \$37.50
\$400 - \$12	\$800 - \$17	\$2000 - \$50

Маємо ліцензію на пересилку доларів.
Також пересилаємо в інші країни.

* Додаткова оплата за доставку.
Існують певні обмеження.

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний“ з каталога

вміст пакунка:

борошно - 20 ф., гречка - 10 ф.,
олія - 1 галлон, тушонка - 3 ф., саямі - 3
ф., родзинки - 3 ф., дріжджі - 1 ф.,
кава мелена - 2 ф., шоколад - 2 плитки.
Ціна \$99 за 51 ф.

ПАКУНКИ В УКРАЇНУ

МОРЕМ • АВІА

Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS.
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуйтеся нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте: (973) 538-3888.
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталога.
- Медикаменти на замовлення до України.

1-888-PAKUNOK (725-8665)

5-та щорічна дитяча Різдвяна забава та прибирання ялинки

Неділя, 7 грудня 2014 року
від 2 до 4 год. по пол.

Прийдіть допомогти прикрасити ялинку в
Українському Інституті Америки

Щоб придбати квитки і отримати додаткову інформацію,
просимо звернутися на:

www.ukrainianinstitute.org

Ukrainian Institute of America
2 East 79th Street and Fifth Ave., New York, NY 10075

Selfreliance
Ukrainian American Federal Credit Union

Приготуйтеся на

"BLACK FRIDAY"

Заощадьте на відсотках користуючись нашою VISA® кредит картою

2.99%

APR*
на 6 місяців

Від **19 листопада** до **3 грудня**

На будь-які покупки із УСІМА видами VISA® кредит карток Самопоміч

МАРІЯ ДРИЧ
Ліцензований Продавець
Страхування Життя
MARIA DRICH
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.

26 Perrine Ave., Jersey City, NJ 07306
Tel.: 201-647-6386
e-mail: marijkauna@yahoo.com

ЮРІЙ СИМЧИК
Ліцензований Продавець
Страхування Життя
YURIY SYMCZYK
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.

2200 Route 10, P.O. Box 280, Parsippany, NJ 07054
Tel.: (973) 292-9800 (Ext. 3055) • Fax: (973) 292-0900
e-mail: symczyk@unamember.com

ARKA

Нитки, тканина до вишивання,
писанкові прибори, касети, відео-
касети, CD, шкільні книжки, хустки,
кераміка, різьба.

89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550

LYTWIN & LYTWIN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Theodore M. Lytwyn, Manager
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED ROOMS

Обслуга ЩИРА і СЕРДЕЧНА
Our services are available
anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами
на цвинтарі в С. Бавнд Бруку
і перенесенням тлінних останків
з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)
UNION, NJ 07083
908-964-4222 • 973-375-5555
www.unionfuneralhome.com

ПЕТРО ЯРЕМА УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в **BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK** і околицях

ДАНИЛО БУЗЕТА – директор
Родина **ДМИТРИК**

Peter Jarema Funeral Home, Inc.
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y. 10009
(212) 674-2568

У вас нема VISA® кредит картки
Самопоміч?

Внесіть аплікацію
онлайн!

Самопоміч

Українсько-Американська Федеральна Кредитова Спільнота
2332 W. Chicago Ave. Chicago IL 773-328-7500
5000 N. Cumberland Ave. Chicago IL 773-589-0077
136 E. Illinois Ave. #100, Palatine IL 847-359-5911

Selfreliance.com

300 E. Army Trail, Bloomington, IL 630-307-0079
8410 W. 131st Street, Palmdale, CA 708-923-1912
734 Sandford Ave. Newark NJ 973-373-7839
558 Summit Ave. Jersey City NJ 201-795-4061
60-C.N. Jefferson Rd. Whippany NJ 973-887-2776

Selfreliance
Where Your Money Works for You!

Your savings federally insured to at least \$250,000
and backed by the full faith and credit of the United States Government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

*Відсоток у річному відношенні (APR) стосується перших 6 місяців позички. Після звіту за червень 2015 р. процентна ставка на несплаченій сумі нараховані за закупки протягом промоційного тижня повертається до звичайної процентної ставки на даній картці. Пропозиція чинна 19 листопада до 3 грудня 2014 р. і може бути припинена без попереднього повідомлення. Залежно від типу картки і вимог, річна процентна ставка на день 30 вересня 2014 р. є 9.9% на платинних картках, 11.9% на платинних картках зі зворотом готівки або поинтс, 14.9% на Класичних і Класичних під заклад ощадностей. За додатковою інформацією про VISA® кредит картки Самопоміч телефонуйте на безкоштовний №1-888-222-8571.

Full Financial Services STAR